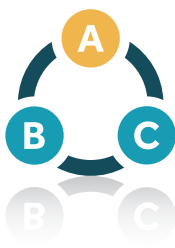

Evropská
komise

Uživatelská příručka k definici malých a středních podniků

Vnitřní trh, průmysl,
podnikání a malé
a střední podniky

Prohlášení o vyloučení odpovědnosti

Tato uživatelská příručka k definici malých a středních podniků slouží jako obecné vodítko pro podnikatele a jiné zúčastněné strany při uplatňování definice malých a středních podniků (dále jen „MSP“). Příručka nemá právní účinek a Komisi nijak nezavazuje. Jediným závazným podkladem pro určení podmínek týkajících se způsobilosti jakožto MSP je doporučení Komise 2003/361/ES zveřejněné v Úředním věstníku Evropské unie L 124 dne 20. května 2003, s. 36.

Tato příručka obsahuje:

- podrobné údaje a vysvětlení týkající se definice MSP, která nabyla účinnosti dne 1. ledna 2005,
- vzor prohlášení, který mohou jednotlivé společnosti vyplnit, žádají-li o podporu z režimů podpory MSP, k prokázání statusu MSP.

© Obrázek na obálce: Gettyimages

© Fotografie: Thinkstock

***Europe Direct je služba, která vám pomůže odpovědět
na otázky týkající se Evropské unie.***

**Bezplatná telefonní linka (*):
00 800 6 7 8 9 10 11**

(* Informace jsou poskytovány zdarma, stejně jako většina telefonních hovorů (někteří operátoři, telefonní automaty nebo hotely však mohou telefonické spojení zpoplatnit).

Mnoho doplňujících informací o Evropské unii je k dispozici na internetu. Můžete se s nimi seznámit na portálu Europa (<http://europa.eu>).

Lucemburk: Úřad pro publikace Evropské unie, 2015

Print ISBN 978-92-79-45310-6 doi:10.2873/1090 ET-01-15-040-CS-C
PDF ISBN 978-92-79-45316-8 doi:10.2873/244305 ET-01-15-040-CS-N

© Evropská unie, 2015

Reprodukce povolena pod podmínkou uvedení zdroje.

OBSAH

Úvod	3
Proč evropská definice MSP?	4
Cíle této příručky	6
Uplatňování definice MSP	7
Přehled procesu identifikace MSP	8
Krok 1: Jsem podnikem? (článek 1).	9
Krok 2: Která kritéria je třeba ověřit a jaké jsou prahové hodnoty? (článek 2)	10
Krok 3: Čeho se tato kritéria týkají?	12
<i>Kritérium č. 1: počet zaměstnanců (článek 5)</i>	12
<i>Kritéria č. 2 a 3: roční obrat a bilanční suma roční rozvahy (článek 4)</i>	13
Krok 4: Jak tyto údaje vypočítám?	15
<i>Jsem nezávislým podnikem? (čl. 3 odst. 1)</i>	16
<i>Jsem partnerským podnikem? (čl. 3 odst. 2).</i>	18
<i>Jsem propojeným podnikem? (čl. 3 odst. 3).</i>	21
Závěr	24
Příklady	25
Pozadí stávající definice MSP a uživatelské příručky	31
Slovník	33
Přílohy	37
<i>Znění doporučení.</i>	38
<i>Vzor prohlášení.</i>	44

„Kategorie mikropodniků a malých a středních podniků je složena z podniků, které zaměstnávají méně než 250 osob a jejichž roční obrat nepřesahuje 50 milionů EUR, a/nebo jejichž bilanční suma roční rozvahy nepřesahuje 43 milionů EUR.“

Výňatek z článku 2 přílohy doporučení 2003/361/ES

ÚVOD

„Devět z deseti podniků patří do kategorie MSP a MSP vytvářejí dvě ze tří pracovních míst.“

Nový impulz pro zaměstnanost, růst a investice je první prioritou předsedy Evropské komise

„Zaměstnanost, hospodářský růst a investice se do Evropy vrátí pouze v případě, vytvoříme-li správné regulační prostředí a budeme-li napomáhat podnikání a tvorbě pracovních míst. Inovace a konkurenceschopnost nesmíme dusit příliš normativní a detailní regulací, zejména v případě malých a středních podniků. Tyto podniky jsou páteří naší ekonomiky a tvoří přes 85 % nových pracovních míst v Evropě a naší povinností je zbavit tyto podniky nadměrné regulační zátěže.“

*Jean-Claude Juncker,
předseda Evropské komise*

MSP: motor evropského hospodářství

Mikropodniky a malé a střední podniky (MSP) jsou motorem evropského hospodářství. Jsou zdrojem pracovních příležitostí a hospodářského růstu a zajišťují sociální stabilitu. V roce 2013 poskytovalo více než 21 milionů MSP v EU 88,8 milionu pracovních míst. Devět z deseti podniků patří do kategorie MSP a MSP vytvářejí dvě ze tří pracovních míst. MSP rovněž podněcují podnikatelského ducha a inovace v EU, a mají tudíž zásadní význam pro posílení konkurenceschopnosti a zaměstnanosti.

Vzhledem k jejich významu pro evropské hospodářství představují MSP důležitou součást

politiky EU. Evropská komise usiluje o podporu podnikání a zlepšení podnikatelského prostředí pro MSP, aby tyto podniky mohly v současné globální ekonomice plně rozvinout svůj potenciál.

Identifikace skutečných MSP

MSP se objevují v mnoha různých formách a velikostech; v dnešním složitém podnikatelském prostředí však mohou mít úzké finanční, funkční nebo řídicí vztahy s jinými podniky. Tyto vztahy často ztěžují stanovení přesné hranice mezi MSP a větším podnikem. Definice MSP představuje praktický nástroj, který má MSP pomoci rozpoznat jejich status, aby mohly získat plnou podporu ze strany EU a svých členských států.

PROČ EVROPSKÁ DEFINICE MSP?

Jedním z hlavních cílů doporučení o MSP je zajistit, aby byla opatření podpory zaměřena pouze na ty podniky, které je skutečně potřebují. Definice MSP je proto platná pro všechny politiky, programy a opatření, jež Evropská komise vytváří a provádí ve prospěch MSP. Platí rovněž pro ty druhy státní podpory, pro něž neexistují žádné

pokyny *ad hoc*¹. Rozhodnout, zda určitý podnik spadá do kategorie MSP, však není tak jednoduché, jak by se mohlo zdát.

¹ Ne všechna pravidla státní podpory se řídí striktním výkladem definice MSP. Některá z této definice přímo vycházejí, jiná používají definici MSP pouze zčásti a v určitých případech platí zvláštní pokyny. Je-li podniku poskytována státní podpora, je proto vždy nutné pečlivě ověřit příslušný právní základ.

Jaká podpora EU existuje pro MSP?

Přehled hlavních možností financování, které mají evropské MSP k dispozici, naleznete na internetové stránce:

<http://europa.eu/!RT38Ny>

Velikost není všechno

Při zjišťování, zda určitý podnik patří do kategorie MSP, není velikost podniku (počet zaměstnanců, obrat a bilanční suma) jediným faktorem, který je nutno vzít v úvahu. Ve skutečnosti může být podnik na základě těchto

kritérií velmi malý, má-li však přístup k významným dalším zdrojům (například je-li vlastněn větším podnikem, či je s ním propojen nebo je jeho partnerem) nemusí být pro status MSP způsobilý. U podniků se složitější strukturou může být proto zapotřebí analýza každého jednotlivého případu, aby bylo zajištěno, že se za MSP budou pokládat pouze podniky, které odpovídají „duchu“ doporučení o MSP.

MSP vs. jiné podniky: hlavní kritéria

Velikost

- Zaměstnanci
- Obrat
- Bilanční suma

a

zdroje

- Vlastnictví
- Partnerství
- Propojení

„Má-li podnik přístup k významným dalším zdrojům, nemusí být pro status MSP způsobilý.“

Snaha zamezit narušení hospodářské soutěže

Na jednotném trhu bez vnitřních hranic a ve stále globalizovanějším podnikatelském prostředí je nezbytné, aby opatření na podporu MSP vycházela ze společné definice. Neexistence společné definice by mohla vést k nestejnému uplatňování opatření, a narušovat tak hospodářskou soutěž mezi členskými státy. Určitý podnik v jednom členském státě by mohl být například pro podporu způsobilý, zatímco podnik v jiném členském státě s naprosto stejnou velikostí a strukturou nikoli. Společná definice pomáhá zlepšit jednotnost a účinnost politiky v oblasti MSP v celé EU. To je nezbytné i vzhledem k značné součinnosti mezi vnitrostátními opatřeními a opatřeními EU, která mají MSP pomoci v oblastech, jako je regionální rozvoj a financování výzkumu.

„MSP potřebují podporu, která není u ostatních podniků zapotřebí.“

Specifický soubor problémů

Určení podniků, které skutečně patří do kategorie MSP, je důležité rovněž z toho důvodu, že MSP potřebují podporu, která není u ostatních podniků zapotřebí. V porovnání s ostatními podniky se MSP potýkají se specifickým souborem problémů:

→ **Selhání trhu:** skutečné MSP často čelí selháním trhu, což znamená, že prostředí, v němž působí a soutěží s ostatními subjekty, je náročnější. K selhání trhu může docházet v oblastech, jako je financování (zejména rizikový kapitál), výzkum, inovace nebo předpisy v oblasti životního prostředí; MSP nemusí být schopny získat přístup k financování nebo investovat do výzkumu a inovací, nebo jim mohou chybět zdroje potřebné k zajišťování souladu s předpisy v oblasti životního prostředí.

→ **Strukturální překážky:** MSP musí často překonávat také strukturální překážky, jako je nedostatek řídicích a technických dovedností, nepružnost trhů práce a omezená znalost možností expanze do zahraničí.

Vzhledem k relativnímu nedostatku finančních prostředků je důležité vyhradit výhody plynoucí z programů podpory MSP skutečným MSP. Majíc toto na paměti obsahuje definice několik opatření, která mají zamezit obcházení. Zjednodušený přístup v této příručce by se neměl využívat k odůvodnění vytváření umělých podnikových struktur, jež mají definici obejít.

Pro členské státy je používání definice dobrovolné, Komise je však společně s Evropskou investiční bankou (EIB) a Evropským investičním fondem (EIF) vyzývá, aby ji uplatňovaly co nejvíce.

CÍLE TÉTO PŘÍRUČKY

Informace obsažené v této příručce jsou určeny především těmto dvěma skupinám:

- **podnikatelé:** podnikatelé, kteří provozují mikropodniky nebo malé či střední podniky a kteří chtějí požádat o dotace nebo půjčky určené MSP. Tito podnikatelé mohou chtít rovněž zjistit, zda splňují příslušná kritéria, aby mohli využívat zvláštní právní předpisy nebo nižší poplatky pro MSP,
- **úřední osoby:** úředníci na evropské, národní, regionální i místní úrovni, kteří vytvářejí a provádějí různé režimy, vyřizují žádosti a zajišťují, aby podniky splňovaly kritéria způsobilosti pro podporu.

Příručka vysvětluje **krok za krokem postup při zjišťování, zda je podnik způsobilý jako MSP.**

Příručka obsahuje rovněž slovník pojmů, které jsou použity v definici nebo pojmů, které se používají při jejím uplatňování v praxi, a **vzor formuláře pro sebehodnocení.** Formulář podává přehled údajů, které musí podnik poskytnout, žádá-li o podporu určenou pro MSP, a správní útvary jej mohou použít ke zjištění, zda se v daném případě jedná o MSP. Jelikož používání tohoto formuláře je dobrovolné, mohou správní orgány členských států jeho obsah upravit tak, aby vyhovoval obvyklé praxi v daném státě.

Registrace jako MSP: několik kontaktních míst

Pro registraci podniku jakožto MSP neexistuje jedno kontaktní místo. V závislosti na programu financování a řídicím orgánu (evropský, státní, regionální), u něhož se podává žádost, budou existovat různé postupy registrace. Snahou je umožnit co nejvíce registraci na internetu.

Portál „Vaše Evropa“ poskytuje informace o programech financování a případně vás nasměruje na příslušná registrační místa

http://europa.eu/youreurope/business/funding-grants/eu-programmes/index_cs.htm

Příkladem je registrace příjemců na portálu pro účastníky programu Horizont 2020

<http://ec.europa.eu/research/participants/portal/desktop/en/organisations/register.html>

Potřebujete další pomoc?

Na internetových stránkách týkajících se definice MSP je sekce věnovaná často kladeným dotazům, která je pravidelně aktualizována.

Na stejných internetových stránkách jsou k dispozici ke stažení i všechny dostupné jazykové verze této příručky.

MSP mohou rovněž zasílat své dotazy na toto téma na adresu:

GROW-SME-DEFINITION@ec.europa.eu

UPLATŇOVÁNÍ DEFINICE MSP

Průměrný evropský podnik zaměstnává nejvýše šest osob, a pokud by se s ohledem na jeho situaci nezacházelo do podrobností, pokládal by se tudíž za MSP. Zde používaná definice však přihlíží k možným vztahům s jinými podniky. V některých případech mohou tyto vztahy, zejména pokud vytvářejí významné vlastnické propojení nebo pokud umožňují přístup k dalším finančním či jiným zdrojům, znamenat, že podnik nepatří do kategorie MSP.

MSP: tři kategorie

Definice MSP rozlišuje tři různé kategorie podniků. Každá z nich odpovídá určitému druhu vztahu, který může mít podnik k jinému podniku. Toto rozlišování je nezbytné pro získání jednoznačné představy o hospodářské situaci podniku a k vyloučení podniků, které nejsou skutečnými MSP.

Zmíněnými kategoriemi jsou:

- **nezávislé podniky:** je-li podnik zcela nezávislý, nebo má-li jedno či více menšinových partnerství (každé s méně než 25 %) s jinými podniky (viz s. 16: „Jsem nezávislým podnikem?“),
- **partnerské podniky:** pokud podíly v jiných podnicích činí nejméně 25 %, avšak nepřesahují 50 %, považuje se tento vztah za vztah mezi partnerskými podniky (viz s. 18: „Jsem partnerským podnikem?“),
- **propojené podniky:** pokud podíly v jiných podnicích přesahují prahovou hodnotu 50 %, považují se podniky za propojené (viz s. 21: „Jsem propojeným podnikem?“).

Ovládání

Důležitým pojmem v definici MSP je pojem „ovládání“, a to právní i faktické. Ovládání určuje, zda se podnik považuje za partnerský nebo propojený podnik, či nikoli. Je třeba posoudit nejen základní kapitál nebo podíly, ale také ovládání jednoho podniku jiným podnikem.

Provedení výpočtu pro určení MSP

Podle kategorie, do které podnik patří, je případně nutno při výpočtu pro určení MSP započítat údaje jednoho či více jiných podniků. Výsledek výpočtu umožní podniku ověřit, zda splňuje kritérium týkající se počtu zaměstnanců a nejméně jeden z finančních prahů stanovených v definici (viz s. 10: „Která kritéria je třeba ověřit a jaké jsou prahové hodnoty?“ a s. 15: „Jak tyto údaje vypočítám?“). Podniky, které tyto prahové hodnoty překročí, se nepokládají za MSP.

Od strany 25 je uvedeno několik užitečných příkladů, které objasňují možné vztahy mezi podniky a to, nakolik je třeba je zohlednit při výpočtu pro určení MSP.

PŘEHLED PROCESU IDENTIFIKACE MSP

Proces zjišťování, zda určitý podnik patří do kategorie MSP, sestává ze čtyř kroků:

Krok 1. Jsem podnikem?

Prvním krokem ke způsobilosti jakožto MSP je být považován za podnik.

Krok 2. Která kritéria je třeba ověřit a jaké jsou prahové hodnoty?

Druhým krokem je určení kritérií způsobilosti a prahových hodnot, které se použijí.

Krok 3. Čeho se tato kritéria týkají?

Třetím krokem je výklad významu jednotlivých kritérií a jejich správné použití.

Krok 4. Jak tyto údaje vypočítám?

Čtvrtým krokem je určení, které údaje je nutno zohlednit a posoudit na základě prahových hodnot a v jaké výši nebo poměru. Za tímto účelem musí podnik nejprve zjistit, zda je **nezávislým** podnikem, **partnerským** podnikem nebo **propojeným** podnikem.

Jsem podnikem? (článek 1)

Krok 1

Prvním krokem ke způsobilosti jakožto MSP je být považován za podnik.

Podle definice je podnikem „každý subjekt vykonávající hospodářskou činnost, bez ohledu na jeho právní formu“. Tato formulace obsahuje terminologii, kterou ve svých rozsudcích používá Evropský soudní dvůr.

Rozhodujícím faktorem je tudíž hospodářská činnost, nikoli právní forma.

V praxi to znamená, že se za podniky mohou považovat i osoby samostatně výdělečně činné, rodinné firmy, obchodní společnosti a sdružení či jakékoli jiné subjekty, které pravidelně vykonávají hospodářskou činnost.

Za hospodářskou činnost se obvykle považuje „prodej výrobků nebo služeb za danou cenu na daném/přímém trhu“.

Která kritéria je třeba ověřit a jaké jsou prahové hodnoty? (článek 2)

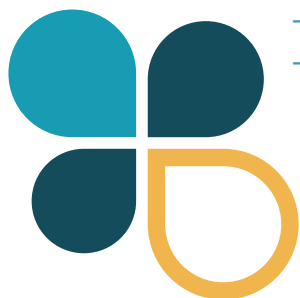
Krok 2

Definice MSP bere v úvahu tato tři kritéria:

- počet zaměstnanců,
- roční obrat,
- bilanční suma roční rozvahy.

Kategorii mikropodniků, malých a středních podniků tvoří podniky, které:

- zaměstnávají méně než 250 osob a
- jejichž roční obrat nepřesahuje 50 milionů EUR, NEBO jejichž bilanční suma roční rozvahy nepřesahuje 43 milionů EUR.

zaměstnávají < 250 osob

a

**< nebo =
50 milionů EUR**

nebo

**< nebo =
43 milionů EUR**

Splnění kritéria týkajícího se počtu zaměstnanců je povinné, aby podnik mohl být pokládán za MSP. Podnik si však může zvolit strop týkající se obrátu, **nebo** strop týkající se bilanční sumy. **Nemusí** splnit oba požadavky a **jeden z nich může překročit**, aniž by to mělo dopad na jeho status jakožto MSP.

Definice výše uvedenou možnost nabízí z toho důvodu, že podniky v odvětví obchodu a distribuce mají vzhledem ke své povaze vyšší obrát než podniky ve výrobním odvětví. Možnost volby mezi tímto kritériem a bilanční sumou, která odráží celkovou hodnotu podniku, zajišťuje, aby se s MSP vykonávajícími různé druhy hospodářské činnosti zacházelo spravedlivě.

Po porovnání údajů s prahovými hodnotami u těchto tří kritérií může podnik určit, zda je mikropodnikem, malým nebo středním podnikem.

- **Mikropodniky** jsou definovány jako podniky, které zaměstnávají méně než 10 osob a jejichž roční obrát nebo bilanční suma roční rozvahy nepřekračuje 2 miliony EUR.
- **Malé podniky** jsou definovány jako podniky, které zaměstnávají méně než 50 osob a jejichž roční obrát nebo bilanční suma roční rozvahy nepřekračuje 10 milionů EUR.
- **Střední podniky** jsou definovány jako podniky, které zaměstnávají méně než 250 osob a mají buď roční obrát, který nepřesahuje 50 milionů EUR, nebo bilanční sumu roční rozvahy nepřesahující 43 milionů EUR.

Které údaje mám použít?

Při výpočtech byste měli použít údaje uvedené v poslední schválené roční účetní závěrce. Nově založené podniky, jež dosud nemají schválenou roční účetní závěrku, by měly vydat prohlášení, které obsahuje odhady v dobré víře² (ve formě podnikatelského plánu) učiněné během účetního roku. Tento podnikatelský plán by měl zahrnovat celé období (rozpočtové roky) do doby, než subjekt začne vytvářet obrát (viz článek 4 přílohy doporučení, s. 40).

² Pro více informací o příslušných podkladech viz slovník.

Prahové hodnoty (čl. 2)

Kategorie podniku	Počet zaměstnanců: roční pracovní jednotka (RPJ)	Roční obrát	nebo	Bilanční suma roční rozvahy
Střední podnik	< 250	≤ 50 milionů EUR	nebo	≤ 43 milionů EUR
Malý podnik	< 50	≤ 10 milionů EUR	nebo	≤ 10 milionů EUR
Mikropodnik	< 10	≤ 2 miliony EUR	nebo	≤ 2 miliony EUR

Čeho se tato kritéria týkají?

Krok 3

Kritérium č. 1: počet zaměstnanců (článek 5)

Počet zaměstnanců představuje povinné kritérium při zjišťování, zda lze podnik považovat za MSP, a pokud ano, do které kategorie MSP patří. Jestliže podnik toto kritérium nesplňuje, nelze jej pokládat za MSP.

Osoby započítávané do počtu zaměstnanců

Kritérium týkající se počtu zaměstnanců se vztahuje na osoby zaměstnané na plný pracovní úvazek, osoby zaměstnané na částečný pracovní úvazek, dočasné a sezónní pracovníky a jsou do něj zahrnováni:

- zaměstnanci,
- osoby přidělené, aby pro podnik pracovaly, které jsou považovány za zaměstnance podle vnitrostátních právních předpisů (to může zahrnovat i dočasné nebo tzv. prozatímní zaměstnance),
- vlastníci-vedoucí pracovníci,
- společníci zapojení do běžné činnosti podniku, kteří čerpají finanční výhody plynoucí z podniku.

Osoby nezapočítávané do počtu zaměstnanců

- učni nebo studenti, kteří absolvují odbornou přípravu na základě smlouvy o učňovské přípravě nebo stáži,
- zaměstnanci na mateřské nebo rodičovské dovolené.

Jaká je definice „zaměstnanec“?

Použijí se vnitrostátní pracovní právní předpisy. Ty se v jednotlivých zemích liší, například u dočasných zaměstnanců pracujících jako nezávislí dodavatelé nebo při najímání dočasných zaměstnanců u agentury. Měli byste se obrátit na úřady ve vaší zemi, abyste zjistili, jak vaše vnitrostátní právní předpisy definují pojem „zaměstnanec“.

Vyjádření počtu zaměstnanců

Základní počet zaměstnanců je vyjádřen v **ročních pracovních jednotkách (RPJ)**. Za jednu jednotku se počítá osoba, která byla v daném podniku nebo jeho jménem zaměstnána na plný pracovní úvazek po celý sledovaný rok. Osoby, které pracovaly na částečný úvazek, sezónní pracovníci a osoby, které nepracovaly po celý rok, se započítávají jako zlomky RPJ.

Kritéria č. 2 a 3: roční obrat a bilanční suma roční rozvahy (článek 4)

Roční obrat

Roční obrat se určuje výpočtem příjmů, které podnik během daného roku získal z prodeje výrobků a poskytování služeb v rámci běžných činností podniku po odečtení případných slev. Obrat by neměl zahrnovat daň z přidané hodnoty (DPH) ani jiné nepřímé daně³.

Bilanční suma roční rozvahy

Bilanční suma roční rozvahy se vztahuje k hodnotě hlavních aktiv společnosti⁴.

³ Viz článek 28 směrnice Rady 78/660/EHS ze dne 25. července 1978, založené na čl. 54 odst. 3 písm. g) Smlouvy, o ročních účetních závěrkách některých forem společností (Úř. věst. L 222, 14.8.1978, s. 11).

⁴ Podrobnější informace viz čl. 12 odst. 3 směrnice Rady 78/660/EHS ze dne 25. července 1978, založené na čl. 54 odst. 3 písm. g) Smlouvy, o ročních účetních závěrkách některých forem společností (Úř. věst. L 222, 14.8.1978, s. 11), kapitola 2.

Co se stane, pokud překročím určitý práh?

Ustanovení čl. 4 odst. 2 zajišťuje stabilitu a jistotu v případech společností, které se blíží stanoveným stropům a u nichž hrozí, že během mimořádného roku a/nebo na nestálých trzích tyto stropy dočasně překročí. Pokud tudíž podnik v průběhu sledovaného roku překročí počet zaměstnanců nebo finanční stropy, nemá to na jeho situaci vliv a ponechává si status MSP, který měl na počátku účetního období. Status MSP však ztratí, jestliže výše uvedené stropy překročí během dvou po sobě jdoucích účetních období.

Podnik může naopak status MSP získat, jestliže byl dříve velkým podnikem, poté se však po dobu dvou po sobě jdoucích účetních období propadl po uvedené stropy.

Případ č.	N (sledovaný rok) ⁵	N-1	N-2	Status MSP
1	MSP	Jiný než MSP	Jiný než MSP	Jiný než MSP
2	MSP	MSP	Jiný než MSP	MSP
3	MSP	MSP	MSP	MSP
4	MSP	Jiný než MSP	MSP	MSP
5	Jiný než MSP	MSP	MSP	MSP
6	Jiný než MSP	Jiný než MSP	MSP	Jiný než MSP
7	Jiný než MSP	MSP	Jiný než MSP	Jiný než MSP
8	Jiný než MSP	Jiný než MSP	Jiný než MSP	Jiný než MSP

⁵ Poslední schválené účetní období.

Účelem čl. 4 odst. 2 definice MSP je zajistit, aby podniky, které zaznamenají růst, nebyly penalizovány ztrátou svého statusu jakožto MSP, pokud příslušné prahové hodnoty nepřekračují dlouhodobě. V souladu s tímto záměrem se ustanovení čl. 4 odst. 2 nepoužije v případech podniků, které příslušné prahové hodnoty pro MSP překročily kvůli změně vlastnictví, fúzi nebo akvizici, což se obvykle nepovažuje za dočasnou situaci ani se nejedná o následek nestálosti trhů.

Podniky, u nichž došlo ke změně vlastnictví, je nutno posoudit na základě vlastnické struktury v době uskutečnění transakce, nikoli v době uzavření účtů za poslední období⁶. Ke ztrátě statusu MSP proto může dojít okamžitě.

⁶ Viz oddíl 1.1.3.1 bod 6 písm. e) rozhodnutí Komise 2012/838/EU ze dne 18. prosince 2012.

Jak tyto údaje vypočítám?

Krok 4

Při sestavování údajů, které je nutno zohlednit a posoudit na základě prahových hodnot, musí podnik nejprve zjistit, zda je:

- **nezávislým** podnikem (což je zdaleka nejběžnější kategorie),
- **partnerským** podnikem nebo
- **propojeným** podnikem.

Výpočty u těchto tří typů podniků se liší a s konečnou platností určují, zda podnik splňuje jednotlivé stropy stanovené v definici MSP. Podle situace může podnik vzít v úvahu:

- pouze své vlastní údaje,
- část údajů v případě partnerského podniku nebo
- veškeré údaje všech podniků, které se považují za propojené s daným podnikem.

V úvahu je nutno vzít všechny tyto vztahy, které má dotýčný podnik s jinými podniky (přímé i nepřímé). Zeměpisný původ nebo oblast činnosti těchto podniků nejsou podstatné⁷. Příklady uvedené v této příručce ukazují, v jakém rozsahu je nutno tyto vztahy zohlednit.

Upozorňuje se, že podniky, které sestavují konsolidované účetní závěrky nebo které jsou zahrnuty do konsolidovaných účetních závěrek jiného podniku v rámci plné konsolidace, se obvykle považují za propojené⁸.

⁷ Pokud však vzniká propojení prostřednictvím fyzických osob, jsou trhy, na nichž podniky působí, určujícím faktorem.

⁸ Více informací o konsolidaci viz slovník.

Jsem nezávislým podnikem? (čl. 3 odst. 1)

Definice

Podnik je nezávislý, pokud:

- je zcela nezávislý, tj. nemá žádné podíly v jiných podnicích, a
- žádný podnik nemá podíly v daném podniku, **nebo**
- vlastní méně než 25 % základního kapitálu nebo hlasovacích práv (podle toho, která hodnota je vyšší) v jednom nebo více jiných podnicích a/nebo
- externí subjekty nadržují více než 25 % základního kapitálu nebo hlasovacích práv (podle toho, která hodnota je vyšší) v daném podniku, **nebo**
- není propojený s jiným podnikem prostřednictvím fyzické osoby ve smyslu čl. 3 odst. 3.

Nezávislý podnik

není partnerem jiného podniku ani
není propojen s jiným podnikem

(viz čl. 3 odst. 1, s. 35),

pokud jde o příklady nepřímých partnerů,
viz s. 25, 26 a 29.

Můj podnik je zcela
nezávislý

nebo

Poznámka

- Je možné mít několik investorů, z nichž každý má v podniku podíl menší než 25 %, a přesto být nezávislým podnikem, nejsou-li tito investoři vzájemně propojeni, jak je popsáno v části „Jsem propojeným podnikem?“ na s. 21.
- Jsou-li investoři propojení, může být podnik podle konkrétní situace pokládán za partnerský nebo propojený podnik (viz s. 18: „Jsem partnerským podnikem?“ a s. 21: „Jsem propojeným podnikem?“).

Sestavení údajů, které je nutno vzít v úvahu (čl. 6 odst. 1)

Je-li podnik nezávislý, použijí se pro účely kontroly, zda jsou dodrženy prahové hodnoty uvedené v článku 2 definice, pouze počet zaměstnanců a finanční údaje uvedené v jeho roční účetní závěrce.

Výjimky (čl. 3 odst. 2 písm. a)–d))

Podnik se může považovat za nezávislý, a nemít tudíž žádné partnerské podniky, i tehdy, je-li 25% práh dosažen nebo překročen některým z těchto investorů:

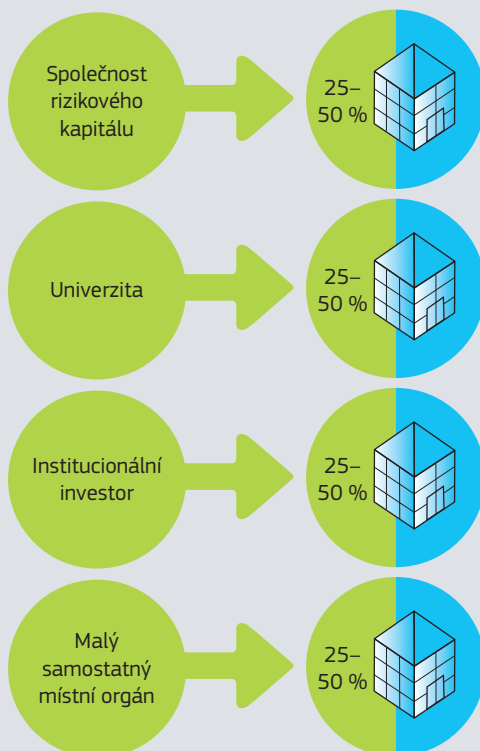
- veřejné investiční společnosti, společnosti rizikového kapitálu a business angels⁹,
- univerzity nebo nezisková výzkumná střediska,
- institucionální investoři včetně fondů pro regionální rozvoj,
- samostatné místní orgány s ročním rozpočtem nižším než 10 milionů EUR a s méně než 5 000 obyvatel.

Jeden či několik výše uvedených investorů může mít jednotlivě v podniku podíl až 50 %, pokud nejsou s dotyčným podnikem vzájemně propojeni, a to jednotlivě nebo společně (co se týká pojmu „propojený podnik“, viz s. 21: „Jsem propojeným podnikem?“).

⁹ Viz slovník. Finanční účast business angels v témže podniku musí být nižší než 1 250 000 EUR.

Výjimka

Podnik může být zařazen mezi nezávislé podniky, přestože některý z níže uvedených investorů drží 25–50 % jeho základního kapitálu nebo hlasovacích práv

Jsem partnerským podnikem? (čl. 3 odst. 2)

Tento druh vztahu popisuje situaci podniků, které vytvářejí určitá finanční partnerství s jinými podniky, aniž by jeden z nich ovládal přímo či nepřímo druhý podnik. Partneři jsou podniky, které nejsou ani nezávislé, ani navzájem propojené.

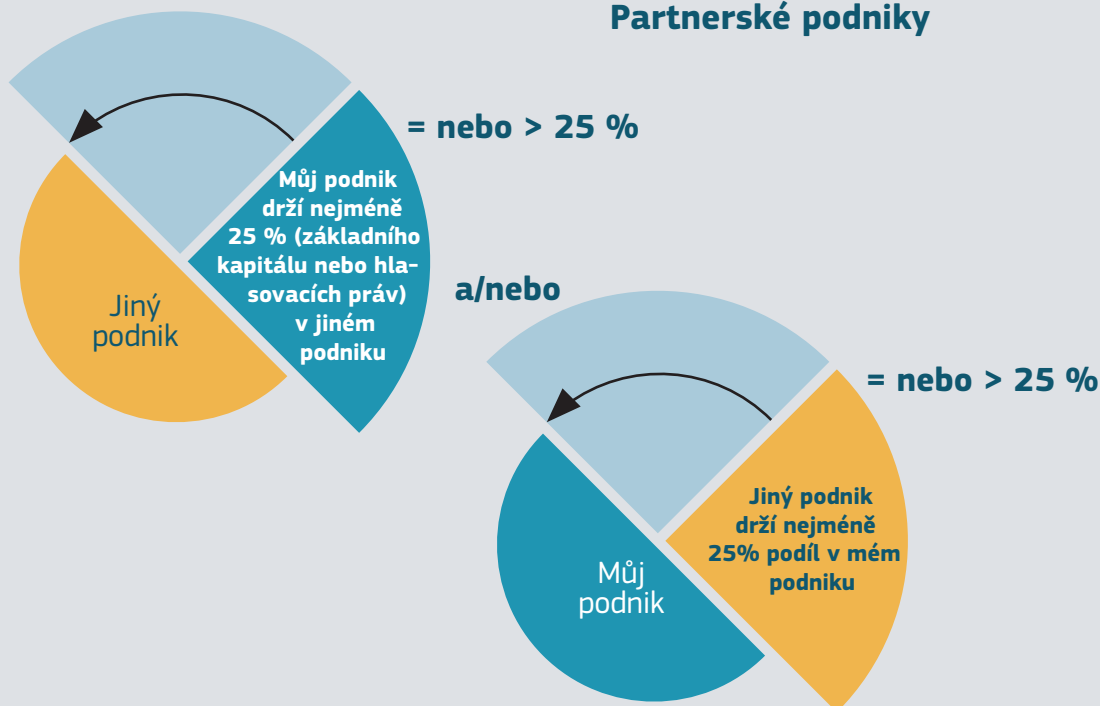
Definice

Podnik je partnerským podnikem v těchto případech:

- podnik drží podíl rovnající se nebo převyšující 25 % základního kapitálu nebo hlasovacích práv jiného podniku a/nebo jiný podnik drží v dotyčném podniku podíl rovnající se nebo převyšující 25 %, a
- podnik není propojený s jiným podnikem (viz s. 21: „Jsem propojeným podnikem?“). To mimo jiné znamená, že hlasovací práva podniku v jiném podniku (či naopak) nepřesahují 50 %.

Příklady nepřímých partnerů jsou uvedeny od s. 25.

Partnerské podniky

Sestavení údajů, které je nutno vzít v úvahu (čl. 6 odst. 2, 3 a 4)

Co se týká partnerských podniků, při zjišťování způsobilosti jakožto MSP musí dotyčný podnik ke svým vlastním údajům připočítat podíl počtu zaměstnanců partnerského podniku a jeho finančních údajů. Tento podíl odpovídá procentnímu podílu na základním kapitálu či hlasovacích právech (podle toho, která z hodnot je vyšší).

Má-li například určitý podnik 30% podíl v jiném podniku, připočítá k vlastním údajům 30 % počtu zaměstnanců, obratu a bilanční sumy partnerského podniku. Jestliže existuje několik partnerských podniků, musí se stejný výpočet provést pro každý partnerský podnik, který na dotyčný podnik bezprostředně navazuje na nižší nebo na vyšší úrovni.

Mimoto je třeba vzít v úvahu poměrné údaje podniku, který je propojen s některým z partnerů daného podniku. V úvahu se však neberou údaje partnera partnerského podniku (viz příklad 2 na straně 26).

V jednotlivých případech mohou být k zjištění vztahů mezi posuzovaným podnikem a potenciálními partnerskými nebo propojenými podniky

nezbytné další údaje (např. ekvivalenční metoda konsolidace).

Případ veřejných subjektů (čl. 3 odst. 4)

Podle definice není podnik MSP, jestliže je 25 % nebo více jeho základního kapitálu či hlasovacích práv přímo nebo nepřímo drženo nebo ovládáno, společně či jednotlivě, jedním či více veřejnými subjekty. Důvodem tohoto ustanovení je skutečnost, že veřejné vlastnictví může podnikům poskytnout určité výhody, zejména finanční, v porovnání s ostatními podniky, které jsou financovány soukromým kapitálem. Často mimoto nelze vypočítat příslušný počet zaměstnanců a finanční údaje veřejných subjektů.

Toto pravidlo se nevztahuje na kategorie investorů uvedené na straně 17, jako jsou univerzity nebo samostatné místní orgány, které podle vnitrostátních právních předpisů mají status veřejného subjektu. Celkový podíl těchto investorů v podniku může činit nejvýše 50 % hlasovacích práv podniku. Při překročení 50 % již nelze podnik považovat za MSP.

Jak se vypočítají údaje partnerských podniků?

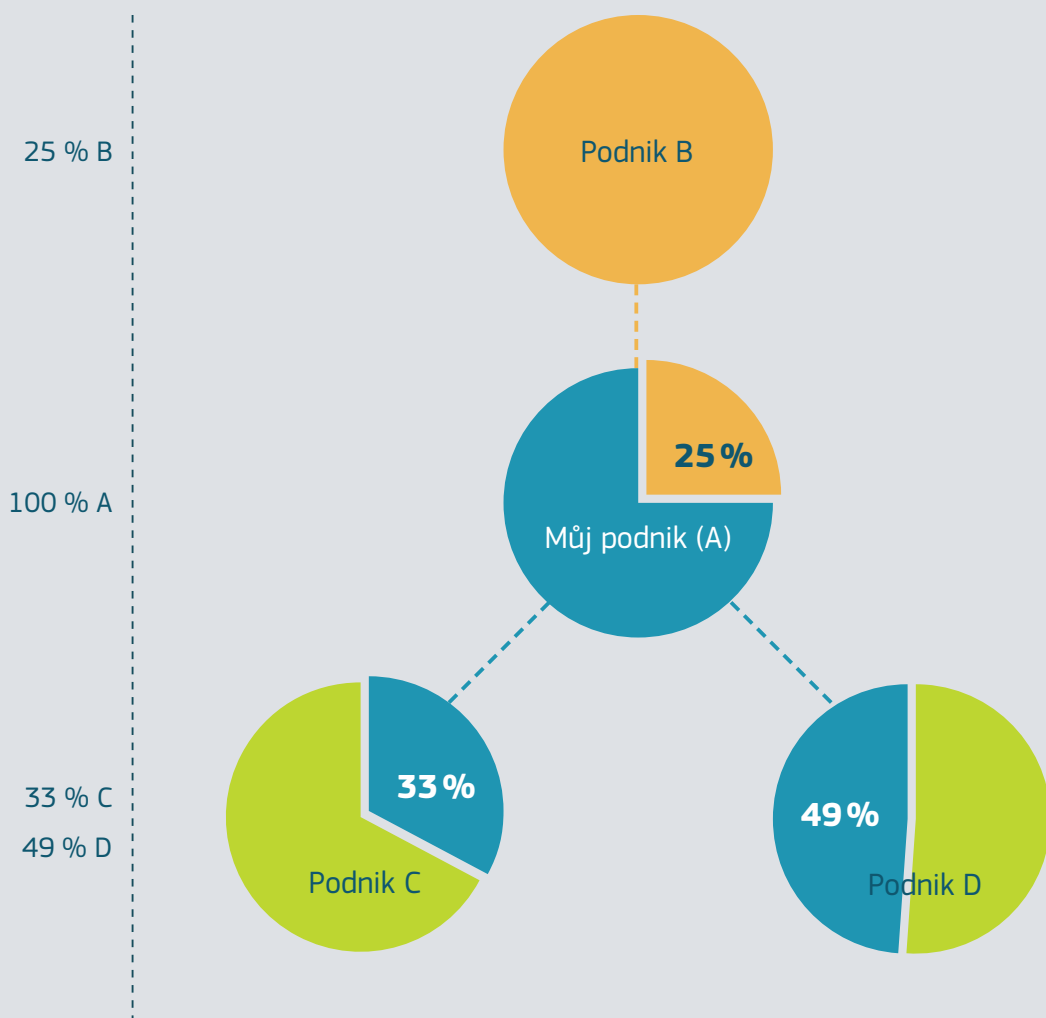
(Níže uvedené procentní podíly jsou čistě ilustrativní. Další příklady viz s. 25 až 30.)

Můj podnik A vlastní 33% podíl v podniku C a 49% podíl v podniku D, zatímco podnik B má 25% podíl v mém podniku.

Při výpočtu počtu zaměstnanců a finančních údajů přičítu ke svým celkovým údajům příslušné procentní podíly údajů za podniky B, C a D.

Moje celkové údaje = 100 % A + 25 % B + 33 % C + 49 % D

Moje celkové údaje

Jsem propojeným podnikem? (čl. 3 odst. 3)

Propojenými podniky jsou podniky, které tvoří skupinu prostřednictvím přímého či nepřímého ovládnání většiny hlasovacích práv v podniku jiným podnikem nebo prostřednictvím možnosti uplatňovat na podnik rozhodující vliv.

Co franšízy?

Dva podniky s franšízou se nepovažují nutně za propojené. To záleží na podmínkách konkrétní dohody o franšíze. Pokud však dohoda o franšíze vytváří jeden ze čtyř výše uvedených vztahů, pokládají se podniky za propojené.

Definice

Dva nebo více podniků je propojeno, existuje-li mezi nimi některý z těchto vztahů:

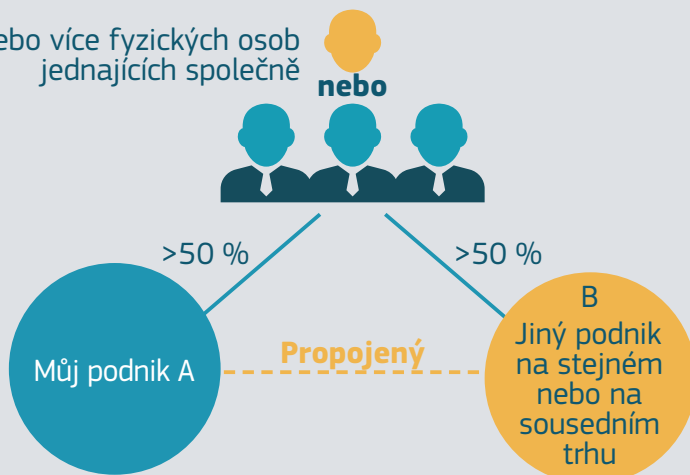
- jeden podnik drží většinu hlasovacích práv, která náležejí společníkům nebo akcionářům, v jiném podniku,
- jeden podnik má právo jmenovat nebo odvolat většinu členů správního, řídicího nebo dozorčího orgánu jiného podniku,
- smlouva uzavřená mezi podniky nebo ustanovení v zakladatelské (společenské) smlouvě (listině) nebo ve stanovách některého z těchto podniků umožňuje jednomu z nich uplatňovat rozhodující vliv ve druhém podniku,
- jeden podnik ovládá na základě dohody sám většinu hlasovacích práv náležejících akcionářům nebo společníkům v jiném podniku.

Typickým příkladem propojeného podniku je 100% dceřiná společnost.

V případě, že vztah tohoto druhu vzniká prostřednictvím vlastnictví jedné či více fyzických osob (které jednají společně), se dotyčné podniky považují za propojené, působí-li na stejném trhu nebo na sousedních trzích¹⁰.

¹⁰ Více informací viz slovník.

Jedna nebo více fyzických osob
jednajících společně

Moje celkové údaje = 100 % A + 100 % B

Sestavení údajů, které je nutno vzít v úvahu (čl. 6 odst. 2, 3 a 4)

Co se týká propojených podniků, za účelem zjištění, zda podnik splňuje prahovou hodnotu počtu zaměstnanců a jeden z finančních prahů podle definice, je nutno k údajům za dotýčný podnik připočítat 100 % údajů propojených podniků.

Ve většině členských států musí tyto podniky podle vnitrostátních právních předpisů

sestavovat konsolidované účetní závěrky, nebo jsou v rámci plné konsolidace zahrnuty do účetní závěrky jiného podniku.

Pokud podnik konsolidovanou účetní závěrku nesestavuje a podnik, s nímž je propojený, je přidružen k jiným podnikům (jako partnerský nebo propojený podnik), musí dotýčný podnik připočítat 100 % údajů všech propojených podniků a poměrný procentní podíl partnerských podniků.

Jak se vypočítávají údaje propojených podniků?

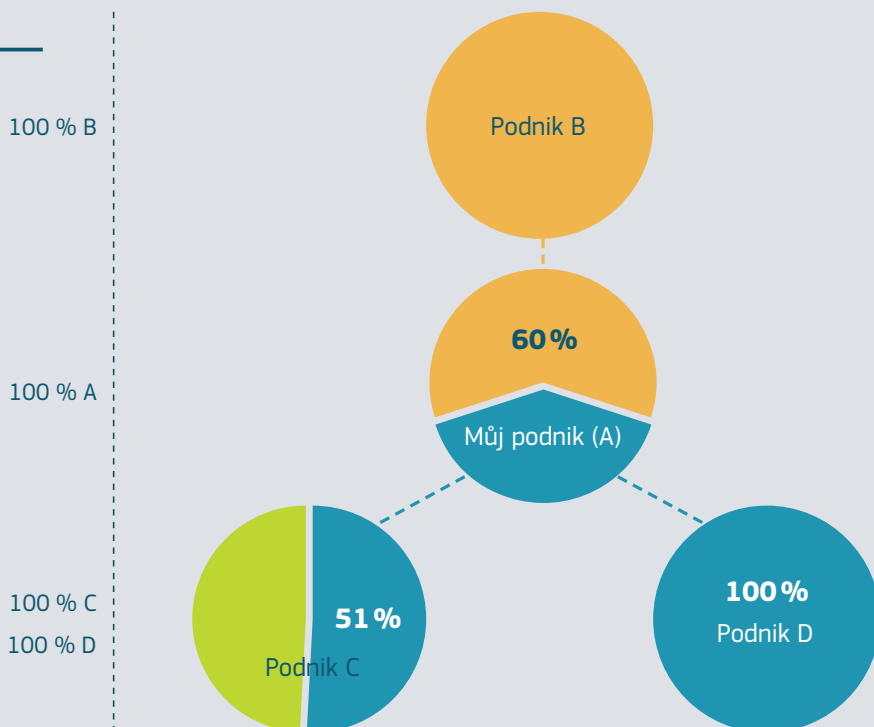
(Níže uvedené procentní podíly jsou čistě ilustrativní. Další příklady viz s. 25–30.)

Můj podnik A vlastní 51% podíl v podniku C a 100% podíl v podniku D, zatímco podnik B má 60% podíl v mém podniku.

Jelikož je podíl ve všech těchto případech vyšší než 50 %, použijí při výpočtu počtu zaměstnanců a finančních prahů 100 % údajů od každého z těchto čtyř podniků.

Moje celkové údaje = 100 % A + 100 % B + 100 % C + 100 % D

Moje celkové údaje

Shrnutí: které údaje se použijí?

Bez ohledu na to, zda podnik sestavuje konsolidovanou účetní závěrku, či nikoli, jsou základními údaji, které je nutno uvážit, údaje:

- veškerých partnerských podniků,
- veškerých podniků, které jsou s ním propojeny,
- veškerých podniků propojených s jeho partnerskými podniky,
- veškerých podniků propojených s jeho propojenými podniky,
- veškerých partnerských podniků propojených podniků.

Vztahy mezi partnery se neberou v úvahu.

Výpočet ve složitějších situacích ukazují příklady na s. 25–30.

Co údaje partnera partnerského podniku?

Aby se zamezilo složitým a nekonečným výpočtům, obsahuje definice pravidlo, podle něhož je v případě, že partnerský podnik má sám další partnery, nutno zohlednit pouze údaje partnerských podniků, které na něj bezprostředně navazují na nižší nebo vyšší úrovni (viz čl. 6 odst. 2, s. 43, a příklad 2 na straně 26).

Co když je partner propojen s jiným podnikem?

V tomto případě je třeba do údajů partnerského podniku zahrnout 100 % údajů propojeného podniku (viz s. 21: „Jsem propojeným podnikem?“).

Dotyčný podnik poté musí ke svým vlastním údajům připočítat procentní podíl odpovídající podílu partnerského podniku (viz čl. 6 odst. 3 na straně 43 a strana. 22: „Jak se vypočítají údaje propojených podniků“).

ZÁVĚR

Evropská komise se domnívá, že definice MSP je důležitým nástrojem k provádění účinných opatření a programů na podporu rozvoje a úspěšnosti MSP. Spolu s Evropskou investiční bankou a Evropským investičním fondem proto vyzývá členské státy, aby tuto definici uplatňovaly co možná nejvíce.

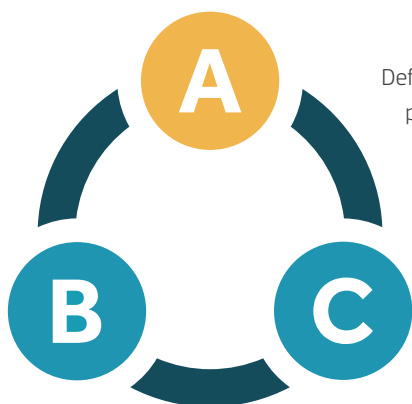
Komise doufá, že tato revidovaná příručka bude pro MSP užitečná a že opatření, která orgány na evropské, národní, regionální a místní úrovni zavedou v souladu s touto definicí, využije velmi vysoký počet podniků.

Nepatříte do kategorie MSP? I tak je dostupná podpora.

Ačkoli se tato příručka soustředí na MSP, existuje množství finančních opatření a programů podpory, které jsou dostupné pro podniky, jež nejsou způsobilé jako MSP.

Portál „Vaše Evropa“ poskytuje informace o programech financování a případně vás nasměruje na příslušná registrační místa.

<http://europa.eu/!RT38Ny>

Definice může být dále zpřesněna a Komise ji v případě potřeby v nadcházejících letech upraví, aby zohlednila získané zkušenosti a hospodářský vývoj v Evropské unii.

Znění doporučení Komise z roku 2003 a vzor prohlášení jsou k dispozici na straně 38 a následujících stranách.

Příklad č. 1 *Situace*

Propojení se dvěma partnery

Můj podnik A je propojený s podnikem B prostřednictvím 60% podílu, který podnik B vlastní v mém podniku.

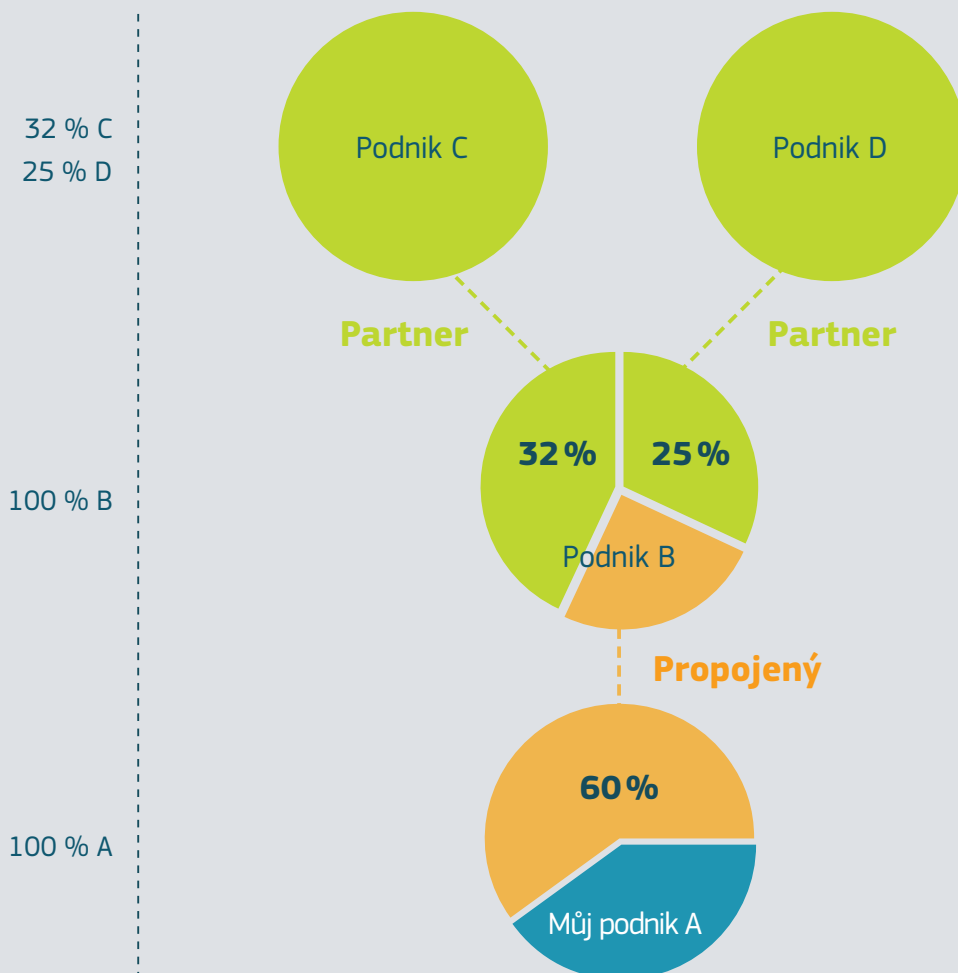
Podnik B má však rovněž dva partnery, podniky C a D, které v podniku B vlastní 32% resp. 25% podíl.

Výpočet

Při výpočtu svých údajů musím k údajům za svůj podnik připočítat 100 % údajů B, 32 % údajů C a 25 % údajů D.

Moje celkové údaje = 100 % A + 100 % B + 32 % C + 25 % D

Moje celkové
údaje

Příklad č. 2 *Situace*

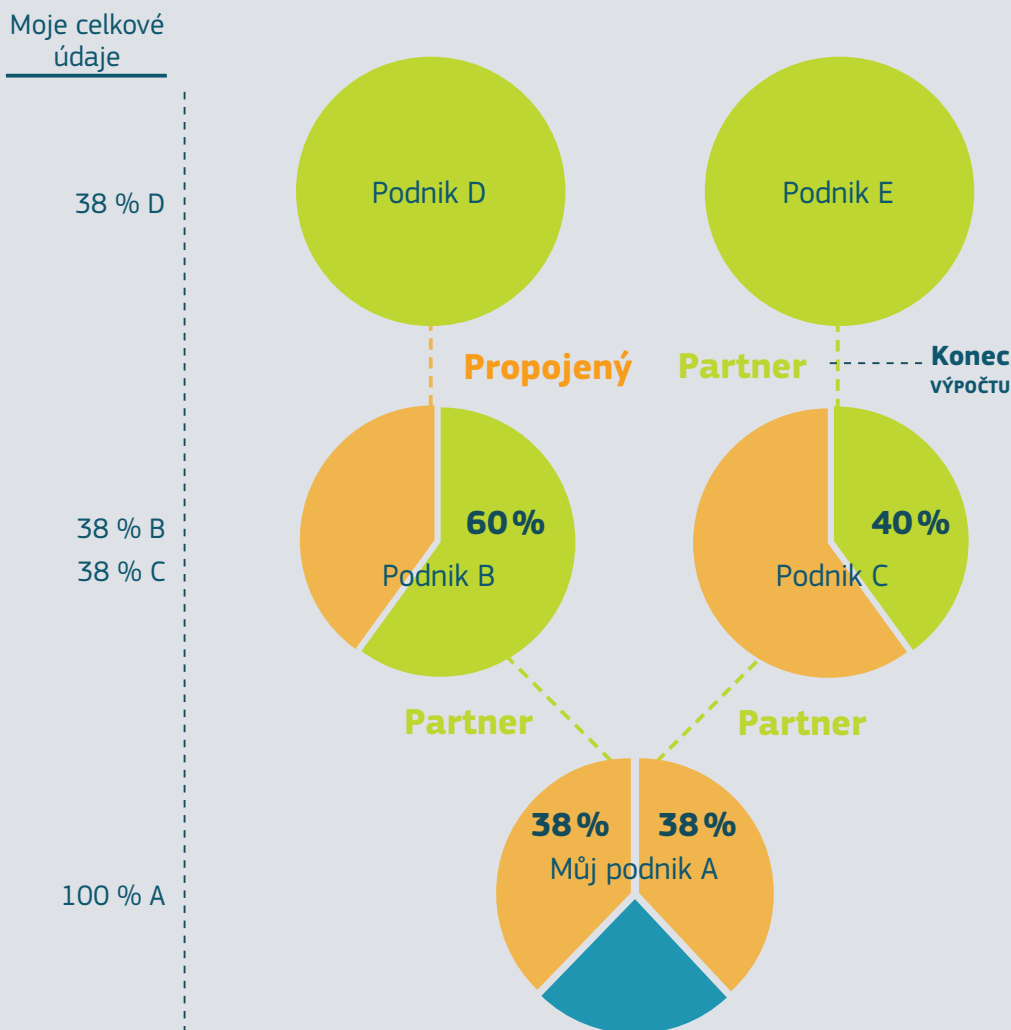
Nepřímý partner a propojený podnik

Podniky B a C jsou oba partnery mého podniku A, jelikož každý z nich vlastní v mém podniku 38% podíl. Podnik B je však rovněž propojený s podnikem D, a to prostřednictvím 60% podílu, a podniky C a E jsou partnery (40%).

Výpočet

Při výpočtu svých údajů musím k údajům za svůj podnik připočítat na jedné straně 38 % kumulovaných údajů podniků B a D (protože podniky B a D jsou propojené), a na straně druhé pouze 38 % údajů podniku C. Údaje podniku E nemusím brát v potaz, jelikož tento partnerský podnik nenavazuje bezprostředně na můj podnik na nižší nebo vyšší úrovni (viz s. 19: „Sestavení údajů, které je nutno vzít v úvahu“).

$$\text{Moje celkové údaje} = 100 \% A + 38 \% (B + D) + 38 \% C$$

Příklad č. 3 *Situace*

Skupina propojených podniků

Můj podnik A má tři investory, B, C a D, a každý z nich drží 20 % mého základního kapitálu nebo hlasovacích práv. Tito investoři jsou sami vzájemně propojeni a tvoří skupinu propojených podniků: podnik B má 70% podíl v podniku C, který sám má 60% podíl v podniku D.

Výpočet

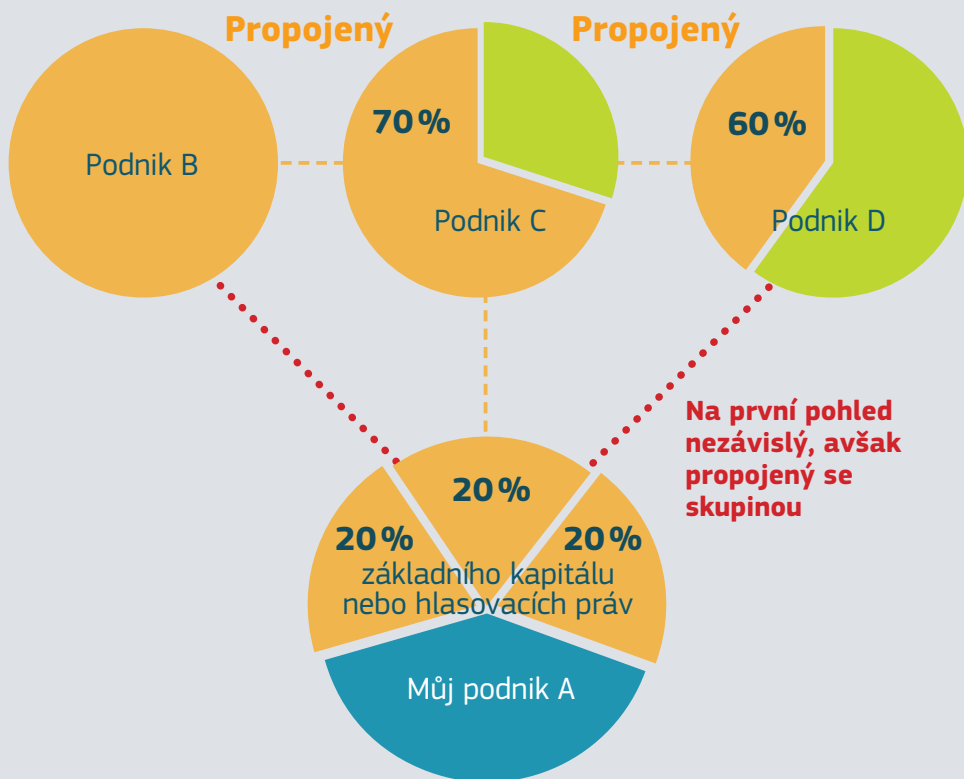
Při výpočtu mých údajů by můj podnik A zůstal na první pohled nezávislý, jelikož každý investor vlastní v mém podniku méně než 25% podíl. Jelikož jsou však B, C a D vzájemně propojeni, jako skupina vlastní 60 % mého podniku. Proto musím k údajům svého podniku připočítat 100 % údajů B, C a D.

Moje celkové údaje = 100 % A + 100 % B + 100 % C + 100 % D

Moje celkové údaje

100 % B
100 % C
100 % D

100 % A

Příklad č. 4 *Situace*

Veřejní a/nebo
institucionální
partneři, kteří
jsou z výpočtu
vyňati

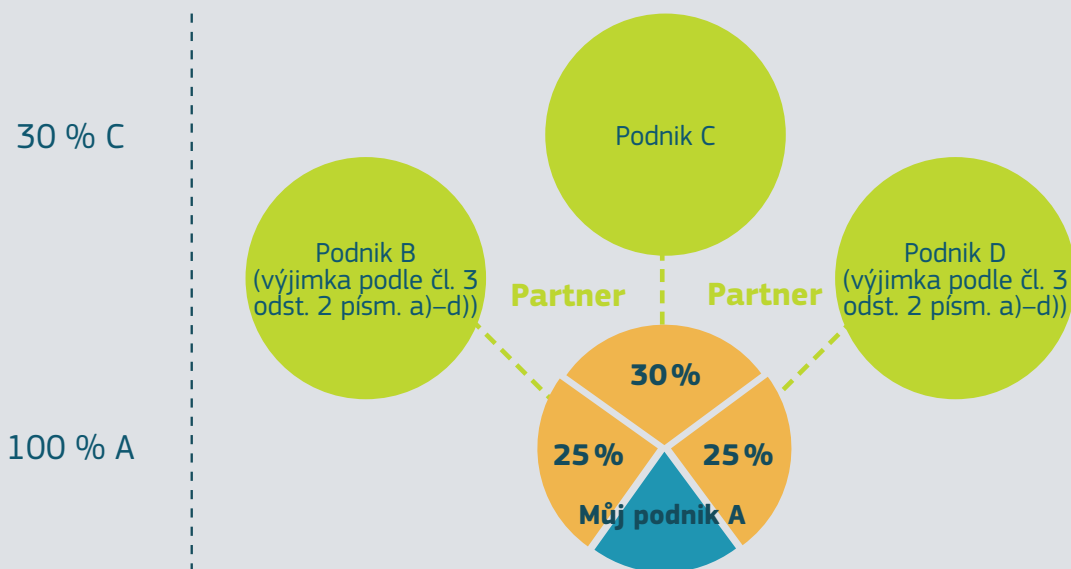
B, C, a D jsou partnery mého podniku A s podíly ve výši 25 %, 30 % resp. 25 %. B je však univerzita a D je institucionální investor, nejsou vzájemně propojeni a drží jednotlivě méně než 50 % hlasovacích práv. Tito partneři jsou uvedeni v seznamu výjimek (čl. 3 odst. 2 písm. a)–d) doporučení), jejich údaje tudíž nejsou do výpočtu zahrnuty.

Výpočet

Při výpočtu svých údajů musím zahrnout pouze 100 % svých vlastních údajů a 30 % údajů podniku C.

Moje celkové údaje = 100 % A + 30 % C

Moje celkové
údaje

Příklad č. 5 *Situace*

Propojení veřejní a/nebo institucionální partneři, kteří nejsou z výpočtu vyňati

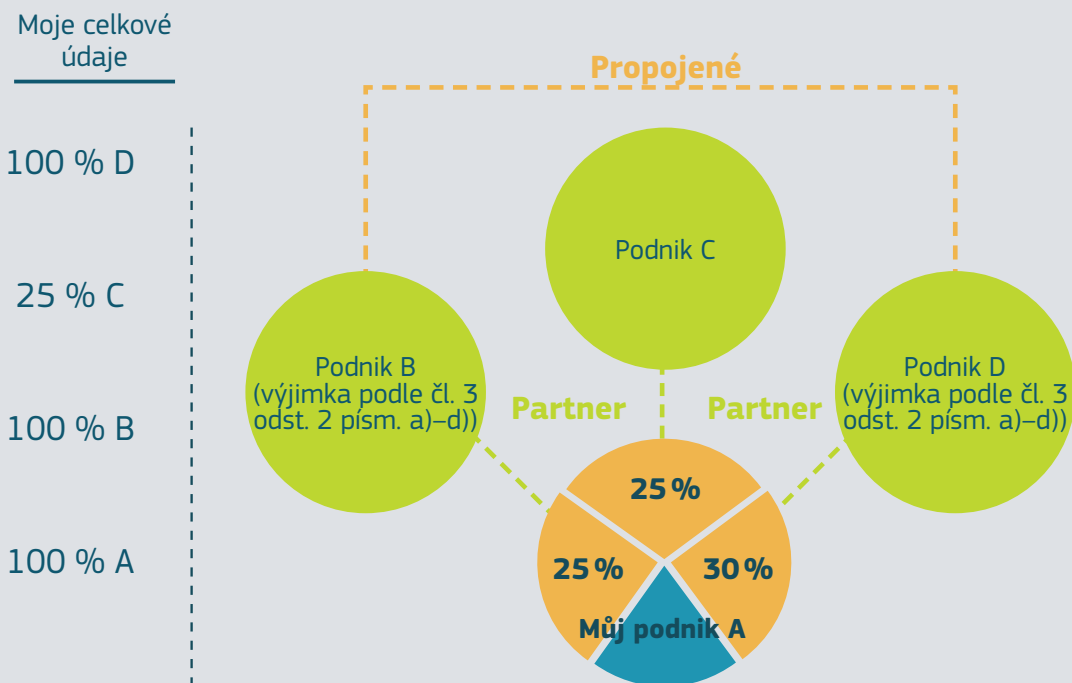
B, C, a D jsou partneři mého podniku A s podíly ve výši 25 %, 25 % a 30 %. Ačkoli B je univerzita a D je veřejná investiční společnost, jsou vzájemně propojené a jejich společný podíl na hlasovacích právech činí 55 %, a překračuje tudíž 50% prahovou hodnotu pro použití výjimky. Do výpočtu je proto nutno zahrnout i jejich údaje.

Výpočet

Při výpočtu svých údajů musím zahrnout 100 % svých vlastních údajů, 25 % údajů C a rovněž společný 55% podíl B a D na základním kapitálu / hlasovacích právech. Jelikož B a D společně drží 55 % hlasovacích práv, musím započítat 100 % jejich údajů.

Poznámka: Jsou-li propojené subjekty veřejnými subjekty nebo jsou-li propojené s veřejnými subjekty, není můj podnik způsobilý jako MSP (použije se čl. 3 odst. 4 přílohy doporučení).

$$\text{Moje celkové údaje} = 100 \% A + 100 \% B + 25 \% C + 100 \% D$$

Příklad č. 6 *Situace*

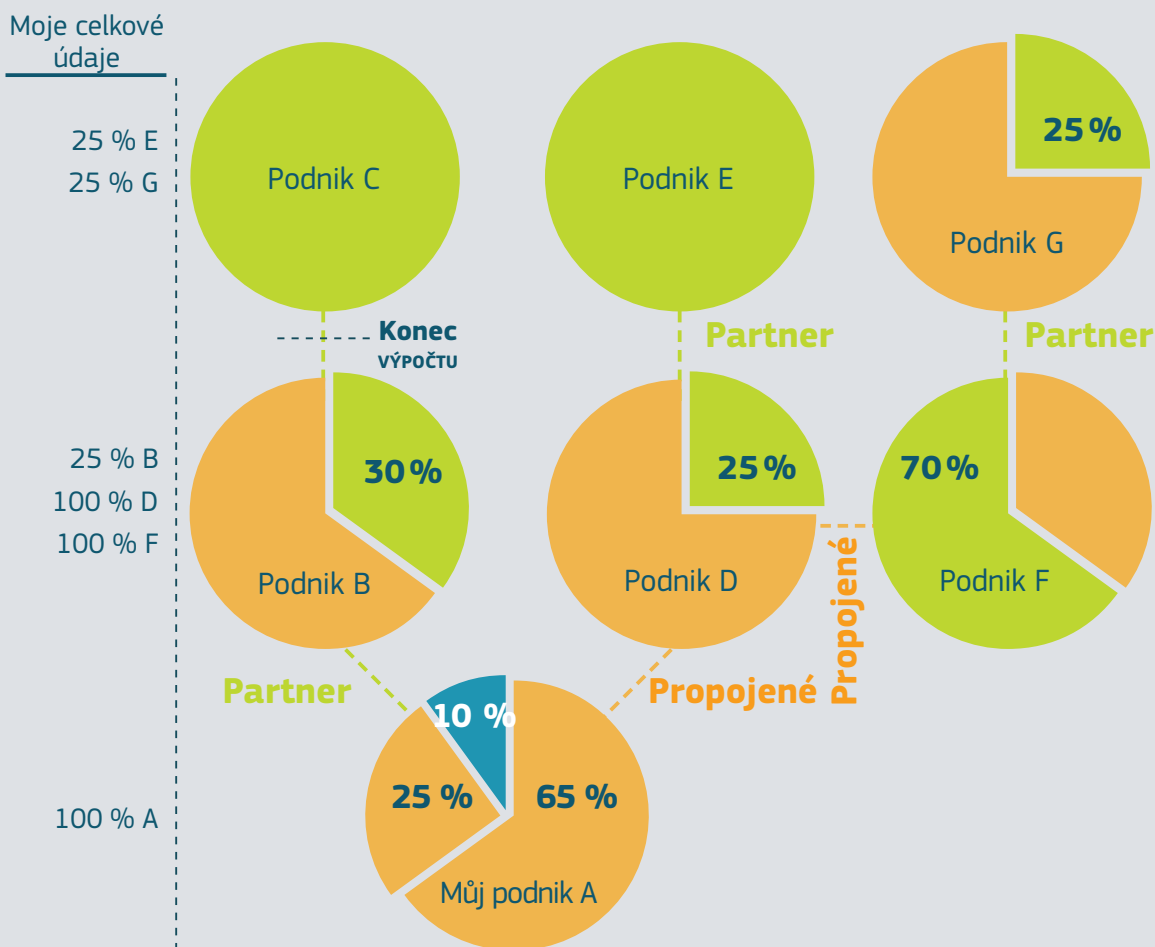
Partneři a partneři propojených podniků

Podnik B je partnerem mého podniku A prostřednictvím 25% podílu. Podnik C je partnerem podniku B prostřednictvím 30% podílu. Můj podnik je dále propojen s podnikem D prostřednictvím 65% podílu. A podnik E je partnerem podniku D prostřednictvím 25% podílu. Podnik D má propojenou společnost, a ta má zase partnerský podnik.

Výpočet

V úvahu je nutno vzít poměrné údaje všech podniků, které jsou partnery posuzovaného podniku, a rovněž partnery veškerých propojených podniků. Údaje partnera partnerského podniku posuzovaného podniku se však v úvahu neberou.

Moje celkové údaje = 100 % A + 25 % B + 100 % D + 25 % E + 100 % F + 25 % G

POZADÍ STÁVAJÍCÍ DEFINICE MSP A UŽIVATELSKÉ PŘÍRUČKY

První unijní definice MSP byla zavedena v roce 1996 (*doporučení Komise (96/280/ES) ze dne 3. dubna 1996 o definici malých a středních podniků*).

V roce 2003 byla tato definice revidována s cílem zohlednit celkový hospodářský vývoj a odstranit zvláštní překážky, s nimiž se MSP potýkaly. Uskutečnily se rozsáhlé diskuse mezi Komisí, členskými státy, obchodními organizacemi a odborníky a rovněž dvě veřejné konzultace. Revizi podpořily a poskytly pro ni vstupní údaje. Tento proces vedl k přijetí *stávajícího znění definice MSP*.

Definice z roku 2003 je lépe adaptována pro jednotlivé kategorie MSP a lépe zohledňuje různé druhy vztahů mezi podniky. Pomáhá podporovat inovace a posilovat partnerství a současně zajišťuje, že se režimy veřejné podpory zaměřují pouze na podniky, které podporu skutečně potřebují.

Revize definice MSP z roku 2003 se týkala zejména:

- aktualizace prahových hodnot s ohledem na vývoj cen a produktivity,
- stanovení finančních prahů pro rostoucí počet mikropodniků s cílem podnítit přijímání opatření zaměřených na specifické problémy, kterým mikropodniky čelí, zejména během počáteční fáze,

- snazšího financování vlastního kapitálu pro MSP tím, že některým investorům, například regionálním fondům, společnostem rizikového kapitálu a tzv. business angels, jakož i malým samostatným místním orgánům zajišťuje zvýhodněné zacházení (více informací viz s. 17),

- podpory inovací a zlepšení přístupu k výzkumu a vývoji tím, že univerzitám a neziskovým výzkumným střediskům umožňuje držet finanční podíl v MSP (více informací viz s. 17),

- zohlednění různých vztahů mezi podniky.

Stávající definice v podstatě přihlíží ke schopnosti MSP získat externí finanční prostředky. Například podniky, které jsou propojené s jinými podniky s velkými finančními zdroji, překračují stropy a nejsou způsobilé jako MSP.

GŘ pro vnitřní trh, průmysl, podnikání a malé a střední podniky uplatňování definice MSP pravidelně sleduje. V návaznosti na výsledky hodnocení, která se uskutečnila v roce 2006 a 2009, byla v roce 2012 provedena nezávislá studie, která se zaměřila na fungování definice MSP v praxi.

Poměrně malé změny v demografii MSP od roku 2003, politika „cílenějších státních podpor a jejich nižšího objemu“ a názory většiny zúčastněných stran neodůvodňují narušení, jež by způsobily významné změny definice. Studie

z roku 2012 proto dospěla k závěru, že v současnosti není významná revize definice MSP nutná.

Ve svých doporučeních však studie navrhovala objasnit způsob uplatňování některých pravidel, například prostřednictvím dalších pokynů nebo aktualizace stávající Uživatelské příručky k definici malých a středních podniků. Za tímto účelem bylo v letech 2013–2014 provedeno hodnocení uživatelské příručky.

V tomto dokumentu jsou zohledněny závěry a návrhy vyplývající ze zmíněného hodnocení.

SLOVNÍK

Business angel: Business angels jsou soukromé osoby, které buď samy investují své finanční prostředky do MSP, nebo je investují do syndikátů, přičemž jeden business angel v syndikátu se obvykle ujme vedoucí úlohy. Business angels zpravidla nemají s podnikem žádné předchozí rodinné vztahy a o investici se rozhodují sami, a nikoli prostřednictvím nezávislého správce. Vedoucí business angel v syndikátu nebo business angel, který investuje sám, obvykle investici dále sleduje a poskytuje společnosti, do níž investuje, své znalosti, zkušenosti a podporu formou mentorství¹¹.

Hospodářská činnost: Podle článku 1 doporučení závisí status MSP především na hospodářské činnosti subjektu, bez ohledu na jeho právní formu. V důsledku toho mohou k MSP patřit i osoby samostatně výdělečně činné, rodinné podniky vykonávající řemeslné či jiné činnosti a obchodní společnosti nebo sdružení, která pravidelně vykonávají hospodářskou činnost. Za hospodářskou činnost se obecně považuje jakákoli činnost spočívající v nabízení výrobků nebo služeb na daném trhu za úplaty nebo finanční zájem.

Za hospodářské činnosti se nepovažují:

- činnosti, které nezahrnují určitý druh úplaty (např. dotace, subvence a dary), nebo
- činnosti, pro něž neexistuje daný/přímý trh, nebo

→ činnosti, u nichž se vytvořené příjmy neliší od osobního příjmu společníků nebo akcionářů¹².

Institucionální investoři: Evropská komise pojem „institucionální investoři“ oficiálně nedefinovala. Za tyto investory se však obvykle považují investoři, kteří obchodují s velkými objemy cenných papírů jménem vysokého počtu jednotlivých malých investorů a kteří se přímo nepodílejí na řízení podniků, do nichž investují. Pojem „institucionální investor“ se vztahuje především na pojišťovny, penzijní fondy, banky a investiční společnosti, které shromažďují úspory a poskytují finanční prostředky trhům, vztahuje se však i na jiné druhy institucionálního majetku (např. nadační fondy, nadace atd.). Tito investoři mají obvykle značná aktiva a jsou zkušenými investory¹³.

Jednající společně: V rámci propojení prostřednictvím fyzických osob podle čl. 3 odst. 3 přílohy doporučení o MSP se rodinné vazby pokládají za dostatečné pro konstatování, že fyzické osoby jednají společně¹⁴. Za osoby, které jednají společně, ve smyslu čl. 3 odst. 3 čtvrtého pododstavce uvedené přílohy, jsou dále považovány fyzické osoby, které slaďují své jednání s cílem uplatňovat vliv na obchodní rozhodnutí dotýkajících podniků, což vylučuje, aby tyto podniky mohly být považovány za vzájemně hospodářsky nezávislé, a to bez ohledu na existenci smluvních vztahů mezi těmito osobami¹⁵.

¹¹ Zpráva předsedy skupiny odborníků o přeshraničních kontaktech inovačních podniků s vhodnými investory, s. 15 (http://bookshop.europa.eu/en/report-of-the-chairman-of-the-expert-group-on-the-cross-border-matching-of-innovative-firms-with-suitable-investors-pbNB3212296/?pgid=lq1Ekni0.1ISR000K4Myc09B00001r_OdQ4I;sid=Plq_3Ky0L3q_1fhMLz4he86rOYm5D6td0Ik=?CatalogCategoryID=C5gKABstvc0AAAEJZJEY4e5L).

¹² Pravidla pro účast podniků v 7. RP (http://ec.europa.eu/research/participants/data/ref/fp7/100581/fp7-verification-rules_EN.pdf).

¹³ Viz KOM(2007) 853 v konečném znění.

¹⁴ Věc *Nordbrandenburger Umesterungs Werke NUW*, C-8 (Úř. věst. L 353, 13.12.2006, s. 60).

¹⁵ Věc *HaTeFo GmbH v. Finanzamt Haldensleben*, C-110/13 (Úř. věst. C 112, 14.4.2014, s. 15).

Konsolidace:**Plná konsolidace** –

podniky, které jsou zahrnuty do konsolidované účetní závěrky jiného podniku v rámci plné konsolidace, se obvykle považují za propojené podniky.

Metoda poměrné konsolidace – obvykle se

používá pro konsolidaci společně ovládaného subjektu. Rozvaha každé konsolidující účetní jednotky zahrnuje poměrnou část aktiv, která ovládá, a poměrnou část závazků, které na sebe bere. Výsledovka obsahuje její poměrnou část příjmů a výdajů společně ovládaného subjektu. Podniky, které jsou zahrnuty do konsolidované účetní závěrky jiného podniku prostřednictvím poměrné konsolidace, se obvykle pokládají za partnerské podniky. Je nutno poskytnout za ně samostatné finanční výkazy.

Ekvivalenční metoda konsolidace – kapitálová investice je prvotně vykázána v pořizovacích nákladech a následně je upravena tak, aby vyjadřovala podíl investora na čistém zisku nebo ztrátě přidruženého podniku. Podniky, které jsou zahrnuty do konsolidované účetní závěrky jiného podniku na základě ekvivalenční metody, se obvykle pokládají za partnerské podniky a rovněž pro ně je nutno předložit samostatné finanční výkazy.

Odhad příslušných údajů: Prohlášení obsahující odhady v dobré víře (ve formě podnikatelského plánu) učiněné během účetního roku. Tento podnikatelský plán by měl zahrnovat celé

období (rozpočtové roky) do doby, než subjekt začne vytvářet obrat.

Za minimální požadavky na podnikatelský plán je nutno považovat finanční výhledy týkající se výsledovky, rozvahy a odhadovaného počtu zaměstnanců společnosti spolu s částí popisující hlavní činnost

společnosti a její očekávané postavení na trhu. Dokument by měl být opatřen datem a podpisem osoby oprávněné za společnost rozhodovat.

Rizikový kapitál:

Rizikový kapitál obvykle poskytuje finance podnikům, které jsou velmi malé, jsou v počátečních fázích existence a vykazují velký potenciál pro růst a expanzi. Fondy rizikového kapitálu dále těmto podnikům poskytují cenné odborné znalosti, obchodní kontakty, hodnotnou obchodní značku (brand equity) a strategické poradenství. Poskytováním financí a poradenství těmto podnikům fondy rizikového kapitálu stimulují hospodářský růst, přispívají k vytváření pracovních míst a mobilizaci kapitálu, podporují zakládání a expanzi inovativních podniků, zvyšují investice těchto podniků do výzkumu a vývoje a posilují podnikavost, inovace a konkurenceschopnost¹⁶.

Společnost rizikového kapitálu: Investiční fond soukromého kapitálu / rizikového kapitálu je

¹⁶ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=CELEX:32013R0345&from=CS> nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 345/2013 ze dne 17. dubna 2013 o evropských fondech rizikového kapitálu.

prostředek, který řadě investorů umožňuje investovat společně do akcií nebo cenných papírů vázaných na akcie (např. kvazivlastního kapitálu) společností, do nichž se investuje. Jedná se obvykle o soukromé společnosti, jejichž akcie nejsou kotovány na burze cenných papírů. Fond může mít podobu obchodní společnosti nebo neregistrovaného uskupení, jako je komanditní společnost. Pokud jde o formu, společnost soukromého kapitálu / rizikového kapitálu může být například společností s ručením omezeným nebo komanditní společností: několik málo jich je kotovaných na akciových trzích¹⁷. Společnosti rizikového kapitálu investují se záměrem podílet se na růstu hodnoty akcií prostřednictvím ziskového výstupu (tj. prodeje akcií). To by mělo být uvedeno ve stanovách.

Společnostmi firemního rizikového kapitálu jsou běžné společnosti (např. ve farmaceutickém, dopravním, energetickém odvětví atd.), které si jako vedlejší činnost zvolí investování finančních prostředků do jiné společnosti (obvykle nově založené), přičemž i nadále vykonávají svou hlavní činnost. Nejedná se proto o kategorie investorů, které jsou zmíněny v čl. 3 odst. 2 písm. a)–d). Tento směr uvažování podporuje nařízení č. 345/2013¹⁸ o evropských fondech rizikového kapitálu, podle něhož nemůže korporátní rizikový kapitál používat označení „EuVECA“.

Rozhodující vliv: V kontextu čl. 3 odst. 3 se uplatňování „rozhodujícího vlivu“ předpokládá v případě, je-li provozní a finanční politika podniku ovlivněna přáním jiného podniku.

Pojem „podnik“ uplatňující rozhodující vliv zahrnuje veřejné subjekty, soukromé subjekty (bez ohledu na jejich právní formu), jakož i fyzické osoby.

¹⁷ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:52007SC1719:EN:HTML>

¹⁸ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=CELEX:32013R0345>

Níže jsou uvedeny příklady vztahů, které mohou zajišťovat rozhodující vliv (na základě konsolidovaného sdělení Komise k otázkám příslušnosti podle nařízení Rady (ES) č. 139/2004 o kontrole spojování podniků):

→ Společník má „práva veta“ s ohledem na strategická rozhodnutí podniku, ačkoli tento společník není sám schopen takováto rozhodnutí prosadit. Práva veta se musí týkat strategických rozhodnutí o obchodní/finanční politice, a proto musí být širší než práva veta zpravidla přiznaná menšinovým akcionářům k ochraně jejich finančních zájmů jakožto investorů podniku. Práva veta, která mohou zakládat kontrolu, se zpravidla týkají rozhodování o rozpočtu, podnikatelském plánu, větších investicích nebo personálním obsazení vedoucích míst v podniku.

→ I menšinový podíl může někdy zakládat výlučnou kontrolu, je-li podíl spojen se zvláštními právy (může se jednat o přednostní akcie, které jsou spojeny se zvláštními právy, jež menšinovému společníkovi umožňují určovat podnikatelskou strategii cílové společnosti, například s právem jmenovat více než polovinu členů dozorčí rady nebo představenstva).

→ Právo, které na základě dlouhodobých smluv vede ke kontrole nad řízením a zdroji jiného podniku obdobné kontrole v případě nabytí podílů nebo aktiv (jako jsou organizační smlouvy podle vnitrostátního práva obchodních společností nebo jiné smlouvy, například smlouvy o pronájmu podniku, které na nájemce přenášejí kontrolu řízení podniku a zdrojů, třebaže nedojde k převodu vlastnických práv nebo podílů).

→ Významné dlouhodobé smlouvy o velkých dodávkách nebo úvěrech od dodavatelů či zákazníků společně se strukturálními vztahy mohou rovněž zakládat rozhodující vliv.

Sousední/relevantní trh: Sousedními trhy, nebo úzce propojenými sousedními trhy, jsou trhy tehdy, pokud se výrobky nebo služby vzájemně doplňují, nebo pokud náleží do stejného sortimentu výrobků, který zpravidla nakupuje stejná skupina zákazníků za účelem stejného konečného užití¹⁹. V úvahu je nutno vzít rovněž vertikální vztahy v hodnotovém řetězci. Relevantním trhem se rozumí trh, který zahrnuje „všechny

výrobky a/nebo služby, které jsou spotřebitelem s ohledem na jejich vlastnosti, ceny a zamýšlené použití považovány za zaměnitelné nebo zastupitelné“. Určitou úlohu mohou hrát i aspekty na straně nabídky a výsledek hodnocení závisí na povaze zkoumaného prvku hospodářské soutěže. Každý případ je proto nutné posoudit podle jeho podstaty a v konkrétním kontextu²⁰.

¹⁹ Viz rovněž pokyny pro posuzování nehorizontálních spojení (Úř. věst. C 265, 18.10.2008, s. 6).

²⁰ Sdělení Komise o definici relevantního trhu pro účely práva hospodářské soutěže Společenství (Úř. věst. C 372, 9.12.1997, s. 5).

PŘÍLOHY

Překlad úplného znění v příloze byl vypracován pro účely této příručky.

KOMISE

DOPORUČENÍ KOMISE
ze dne 6. května 2003
o definici mikropodniků, malých a středních podniků
(oznámeno pod číslem K(2003) 1422)
(Text s významem pro EHP)
(2003/361/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 211, druhou odrážku, této smlouvy,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Ve zprávě předložené Radě v roce 1992 na žádost Rady pro průmysl, která se konala dne 28. května 1990, Komise navrhla omezit rozšiřování definic malých a středních podniků používaných na úrovni Společenství. Doporučení Komise 96/280/ES ze dne 3. dubna 1996 o definici malých a středních podniků⁽¹⁾ bylo založeno na myšlence, že existence různých definic na úrovni Společenství a na úrovni jednotlivých členských států by mohla vést k nesoudržnosti. Podle logiky jednotného trhu bez vnitřních hranic by se zacházení s podniky mělo zakládat na souboru společných pravidel. Sledování takového přístupu je o to nutnější vzhledem k rozsáhlému vzájemnému působení mezi vnitrostátními opatřeními a opatřeními Společenství, která pomáhají mikropodnikům, malým a středním podnikům např. ve spojení se strukturálními fondy nebo výzkumem. To znamená, že je nutno předcházet situacím, kdy Společenství zaměřuje svá opatření na jednu kategorii malých a středních podniků a členské státy zase na jinou. Kromě toho se mělo za to, že používání stejné definice Komisí, členskými státy, Evropskou investiční bankou (EIB) a Evropským investičním fondem (EIF) by zlepšilo soudržnost a účinnost politik zaměřených na malé a střední podniky a omezilo by tak riziko narušování hospodářské soutěže.
- (2) Doporučení 96/280/ES členské státy široce používají a definice uvedená v jeho příloze byla převzata do nařízení Komise (ES) č. 70/2001 ze dne 12. ledna 2001 o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na státní podpory malým a středním podnikům⁽²⁾. Kromě potřeby přizpůsobit doporučení 96/280/ES hospodářskému vývoji podle článku 2 jeho přílohy je nutno vzít v úvahu řadu potíží při výkladu, které se objevily při jeho uplatňování, jakož i výhrady,

které přišly od podniků. Vzhledem k řadě změn, jež je nyní nutno provést v doporučení 96/280/ES, a kvůli srozumitelnosti je vhodné doporučení nahradit.

- (3) Mělo by se rovněž vyjasnit, že v souladu s články 48, 81 a 82 Smlouvy, jak je vykládá Soudní dvůr Evropských společenství, by se za podnik měl považovat jakýkoli subjekt, bez ohledu na jeho právní formu, vykonávající hospodářskou činnost, včetně subjektů vykonávajících řemeslné či jiné činnosti jako osoby samostatně výdělečně činné nebo rodinné podniky, partnerství nebo sdružení, která běžně vykonávají hospodářskou činnost.
- (4) Kritérium týkající se počtu zaměstnanců („kritérium počtu zaměstnanců“) zůstává nepochybně jedním z nejdůležitějších a musí být zachováno jako hlavní kritérium. Nicméně zavedení finančního kritéria je nezbytným doplňkem, který umožní pochopit skutečný rozsah a výkonnost podniku a jeho postavení ve srovnání s konkurenty. Nebylo by však žádoucí používat obrat jako jediné finanční kritérium, zejména proto, že podniky v oblasti obchodu a distribuce mají na základě své povahy vyšší obraty než podniky ve výrobním sektoru. Kritérium obratu by se proto mělo spojit s kritériem bilanční sumy roční rozvahy, což je kritérium, které odráží celkovou hodnotu podniku, s možností jedno z těchto kritérií překročit.
- (5) Strop týkající se obratu se vztahuje na podniky vykonávající velmi rozmanité druhy hospodářské činnosti. Aby se nepatříčně neomezovala užitečnost uplatňování definice, měl by se tento strop aktualizovat, aby se přihlíželo ke změnám cen i produktivity.

(¹) Úř. věst. L 107, 30.4.1996, s. 4.

(²) Úř. věst. L 10, 13.1.2001, s. 33.

- (6) Protože s ohledem na strop u bilanční sumy neexistují žádné nové poznatky, je odůvodněné zachovat přístup, kdy se na stropy obratu uplatňuje koeficient založený na statistickém poměru mezi těmito dvěma proměnnými. Statistické trendy vyžadují, aby se strop obratu zvýšil více. Jelikož se tento trend u odlišných velikostních kategorií podniků liší, je rovněž vhodné upravit koeficient tak, aby pokud možno co nejvíce odrážel hospodářský trend a aby nebyly znevýhodňovány mikropodniky a malé podniky ve srovnání s podniky středními. Tento koeficient se v případě mikropodniků a malých podniků velmi blíží 1. Aby se záležitost zjednodušila, je u stropu obratu a stropu týkajícího se bilanční sumy nutno zvolit pro tyto kategorie jednu hodnotu.
- (7) Stejně jako v doporučení 96/280/ES představují finanční stropy a stropy počtu zaměstnanců maximální hodnoty a členské státy, EIB a EIF mohou stanovit stropy nižší, než jsou stropy Komise, pokud chtějí svá opatření nasměrovat na určitou kategorii malých a středních podniků. V zájmu administrativního zjednodušení mohou členské státy, EIB a EIF používat při provádění některých politik pouze jedno kritérium – počet zaměstnanců. To se však nevztahuje na různá pravidla v soutěžním právu, kde je nutno používat a dodržovat rovněž finanční kritéria.
- (8) Po schválení Evropské charty malých podniků Evropskou radou v Santa Maria da Feira v červnu 2000 by se měly rovněž lépe definovat mikropodniky – kategorie malých podniků zvláště významná pro rozvoj podnikání a tvorbu pracovních příležitostí.
- (9) S cílem lépe pochopit skutečné hospodářské postavení malých a středních podniků a odstranit z této kategorie skupiny podniků, jejichž hospodářská síla může překračovat sílu skutečných malých a středních podniků, je nutné rozlišovat mezi různými typy podniků podle toho, zda jsou nezávislé, zda mají podíly, které neznamenají schopnost ovládat jiný podnik (partnerské podniky), nebo zda jsou to podniky navzájem propojené. Současná mezní hodnota uvedená v doporučení 96/280/ES ve výši 25 % pro podíl, pod nímž lze podnik považovat za nezávislý, zůstává zachována.
- (10) S cílem podněcovat zakládání podniků, financování vlastních zdrojů malých a středních podniků a rozvoj venkova a místní rozvoj lze podniky považovat za nezávislé, ačkoli v nich mají podíly větší než 25 % určité kategorie investorů, kteří hrají pozitivní úlohu ve financování a zakládání podniků. Pro tyto investory však nebyly předtím stanoveny podmínky. Zvláštní zmínku si zaslouží případ „business angels“ (jednotlivců či skupin jednotlivců provozujících běžnou činnost spojenou s investováním rizikového kapitálu), jelikož ve srovnání s jinými investory rizikového kapitálu je mimořádně cenná jejich schopnost poskytovat novým podnikatelům potřebné rady. Jejich investice do vlastního kapitálu rovněž doplňují činnost společností rizikového kapitálu, jelikož poskytují menší částky v ranějších fázích života podniku.
- (11) Ke zjednodušení této záležitosti, zejména pro členské státy a podniky, by se měly při definování propojených podniků využít podmínky stanovené v článku 1 směrnice Rady 83/349/EHS ze dne 13. června 1983, založené na čl. 54 odst. 3 písm. g) Smlouvy, o konsolidovaných účetních závěrkách (*) naposledy pozměněné směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/65/ES (*), jsou-li tyto podmínky vhodné pro účely tohoto doporučení. K posílení pobídek k investování do vlastních zdrojů malého nebo středního podniku byla zavedena domněnka neexistence rozhodujícího vlivu na dotýčný podnik při sledování kritérií čl. 5 odst. 3 směrnice Rady 78/660/EHS ze dne 25. července 1978, založené na čl. 54 odst. 3 písm. g) Smlouvy, o ročních účetních závěrkách některých forem společností (*) naposledy pozměněné směrnicí 2001/65/ES.
- (12) Ve vhodných případech by se měly vzít v úvahu rovněž vztahy mezi podniky, které vznikají prostřednictvím fyzických osob, s cílem zajistit, aby výhody plynoucí malým a středním podnikům z různých pravidel nebo opatření mohly využívat pouze ty podniky, které je skutečně potřebují. Aby se přezkoumávání těchto situací snížilo na nejnutnější minimum, omezilo se zohledňování těchto vztahů na relevantní trhy nebo na sousední trhy – přičemž se případně odkazuje na definici Komise „příslušného trhu“ v oznámení Komise o definici příslušného trhu pro účely soutěžního práva Společenství (*).
- (13) Aby se předešlo jakýmkoli diskusím mezi různými veřejnými subjekty v členském státě a vzhledem k potřebě právní jistoty, považuje se za nutné potvrdit, že podnik, v němž 25 % nebo více jeho základního kapitálu nebo hlasovacích práv ovládá veřejný subjekt, není malým nebo středním podnikem.
- (14) Ke snížení administrativního zatížení podniků a ke zjednodušení a urychlení administrativního vyřízení těch případů, v nichž se vyžaduje postavení malého nebo středního podniku, je vhodné podnikům umožnit, aby k doložení některých svých charakteristik používaly čestného prohlášení.

(*) Úř. věst. L 193, 18.7.1983, s. 1.

(*) Úř. věst. L 283, 27.10.2001, s. 28.

(*) Úř. věst. L 222, 14.8.1978, s. 11.

(*) Úř. věst. C 372, 9.12.1997, s. 5.

- (15) Je nezbytné pro účely definice malého a středního podniku stanovit podrobně složení zaměstnanců. Na podporu rozvoje odborného vzdělávání a nadstavbových kurzů je žádoucí nebrat při výpočtu počtu zaměstnanců v úvahu učně a studenty se smlouvami o odborném vzdělávání. Stejně tak by se neměla započítávat doba mateřské nebo rodičovské dovolené.
- (16) Různé typy podniků definované podle jejich vztahu s jinými podniky objektivně odpovídají různým stupňům integrace. Proto je vhodné uplatňovat na každý z těchto typů podniků různé postupy při výpočtu hodnot, které vyjadřují jejich činnosti a hospodářskou sílu,

DOPORUČUJE:

Článek 1

1. Toto doporučení se týká definice mikropodniků, malých a středních podniků používané v politikách Společenství uplatňovaných v rámci Společenství a v Evropském hospodářském prostoru.
2. Členské státy, Evropská investiční banka (EIB) a Evropský investiční fond (EIF) se vyzývají, aby:
 - a) dodržovaly hlavu I přílohy ve svých programech zaměřených na střední podniky, malé podniky nebo mikropodniky;
 - b) přijaly nezbytné kroky s cílem používat velikostní kategorie stanovené v článku 7 přílohy, zejména pokud jde o sledování používání finančních nástrojů Společenství.

Článek 2

Stropy uvedené v článku 2 přílohy je nutno považovat za maximální hodnoty. Členské státy, EIB a EIF mohou stanovit nižší stropy. Při provádění některých svých politik mohou rovněž používat jako jediné kritérium pouze počet zaměstnanců s výjimkou oblastí, které upravují různé předpisy o státní podpoře.

Článek 3

Toto doporučení nahrazuje doporučení 96/280/ES ode dne 1. ledna 2005.

Článek 4

Toto doporučení je určeno členským státům, EIB a EIF.

Požaduje se od nich, aby do 31. prosince 2004 informovaly Komisi o veškerých opatřeních, která přijmou v návaznosti na toto doporučení, a aby nejpozději do 30. září 2005 informovaly o prvních výsledcích jeho provádění.

V Bruselu dne 6. května 2003.

Za Komisi
Erkki LIIKANEN
člen Komise

PŘÍLOHA

HLAVA I

DEFINICE MIKROPODNIKŮ A MALÝCH A STŘEDNÍCH PODNIKŮ PŘIJATÁ KOMISÍ

Článek 1

Podnik

Podnikem se rozumí každý subjekt vykonávající hospodářskou činnost, bez ohledu na jeho právní formu. K těmto subjektům patří zejména osoby samostatně výdělečně činné a rodinné podniky vykonávající řemeslné či jiné činnosti a obchodní společnosti nebo sdružení, která běžně vykonávají hospodářskou činnost.

Článek 2

Počet zaměstnanců a finanční stropy vymezující kategorie podniků

1. Kategorie mikropodniků, malých a středních podniků je složena z podniků, které zaměstnávají méně než 250 osob a jejichž roční obrat nepřesahuje 50 milionů eur, a/nebo jejichž bilanční suma roční rozvahy nepřesahuje 43 milionů eur.
2. V rámci kategorie malých a středních podniků jsou malé podniky vymezeny jako podniky, které zaměstnávají méně než 50 osob a jejichž roční obrat a/nebo bilanční suma roční rozvahy nepřesahuje 10 milionů eur.
3. V rámci kategorie malých a středních podniků jsou mikropodniky vymezeny jako podniky, které zaměstnávají méně než 10 osob a jejichž roční obrat a/nebo bilanční suma roční rozvahy nepřesahuje 2 miliony eur.

Článek 3

Druhy podniků, které jsou brány v potaz při výpočtu počtu zaměstnanců a finančních hodnot

1. „Nezávislým podnikem“ je každý podnik, který není partnerským podnikem ve smyslu odstavce 2 ani propojeným podnikem ve smyslu odstavce 3.
2. „Partnerské podniky“ jsou všechny podniky, které nejsou zařazeny mezi propojené podniky ve smyslu odstavce 3 a mezi kterými existuje následující vztah: podnik (mateřský podnik) vlastní sám nebo společně s jedním či více propojenými podniky ve smyslu odstavce 3 25 % nebo více procent základního kapitálu nebo hlasovacích práv jiného podniku (dceřiný podnik).

Podnik však může být zařazen mezi nezávislé podniky a nemá tedy žádný partnerský podnik, přestože je následujícími investory tento práh 25 % dosažen nebo je překročen, za předpokladu, že tyto investoři nejsou jednotlivě ani společně propojeni ve smyslu odstavce 3 s dotýčným podnikem:

- a) veřejné investiční společnosti, společnosti rizikového kapitálu, jednotlivci či skupiny jednotlivců provozující běžnou činnost spojenou s investováním rizikového kapitálu (business angels), které investují vlastní kapitál do nekotovaných podniků, za předpokladu, že celkové investice těchto business angels do stejného podniku činí méně než 1.250.000 eur;
 - b) university nebo nezisková výzkumná střediska,
 - c) institucionální investoři včetně fondů pro regionální rozvoj,
 - d) samostatné místní orgány s ročním rozpočtem nižším než 10 milionů eur a s méně než 5.000 obyvatel.
3. „Propojenými podniky“ se rozumějí podniky, mezi nimiž existuje některý z následujících vztahů:
 - a) podnik vlastní většinu hlasovacích práv, která náležejí společníkům nebo členům, v jiném podniku,
 - b) podnik má právo jmenovat nebo odvolat většinu členů správního, řídicího nebo dozorčího orgánu jiného podniku,
 - c) podnik má právo uplatňovat rozhodující vliv v jiném podniku podle smlouvy uzavřené s daným podnikem nebo dle ustanovení v zakladatelské (společenské) smlouvě (listině) nebo ve stanovách tohoto podniku,
 - d) podnik, který je společníkem nebo členem jiného podniku, ovládá sám, v souladu s dohodou uzavřenou s jinými společníky nebo členy daného podniku, většinu hlasovacích práv, náležejících společníkům nebo členům, v daném podniku.

Předpokládá se, že rozhodující vliv není uplatňován, pokud investoři uvedení v odst. 2 druhém pododstavci nejsou zapojeni přímo či nepřímo do řízení daného podniku, aniž jsou tím dotčena jejich práva jakožto společníků.

Podniky, mezi nimiž a jedním či více dalšími podniky nebo mezi nimiž a některým z investorů uvedených v odstavci 2 existuje některý ze vztahů popsaných v prvním pododstavci, jsou rovněž považovány za propojené.

Podniky, které mají jeden či více takových vztahů s fyzickou osobou nebo se skupinou fyzických osob, které jednají společně, jsou taktéž považovány za propojené podniky, pokud svou činnost nebo část své činnosti vykonávají na stejném relevantním trhu nebo na sousedních trzích.

Za „sousední trh“ se považuje trh pro výrobky nebo služby, který přímo navazuje na relevantní trh.

4. S výjimkou případů uvedených v odst. 2 druhém pododstavci nemůže být podnik považován za malý nebo střední podnik, jestliže je 25 % nebo více procent základního kapitálu nebo hlasovacích práv přímo nebo nepřímo ovládáno, společně či jednotlivě, jedním či více veřejnými subjekty.

5. Podniky mohou vydat prohlášení o svém postavení nezávislého podniku, partnerského podniku nebo propojeného podniku s uvedením údajů týkajících se stropů vymezených v článku 2. Prohlášení může být vydáno i v případě, že základní kapitál je rozdělen způsobem, který neumožňuje přesné určení toho, kdo jej drží, v kterémžto případě může podnik v dobré víře prohlásit, že může oprávněně předpokládat, že není vlastněn z 25 % či z více procent jiným podnikem ani společně podniky vzájemně mezi sebou propojenými. Tato prohlášení jsou vydávána, aniž jsou dotčeny kontroly a šetření prováděná podle vnitrostátních pravidel nebo podle pravidel Společenství.

Článek 4

Údaje použité při výpočtu počtu zaměstnanců a finančních hodnot a sledované období

1. Údaji použitými při výpočtu počtu zaměstnanců a finančních hodnot jsou údaje týkající se posledního schváleného účetního období vypočtené za období jednoho roku. Tyto údaje jsou brány v potaz od dne účetní závěrky. Částka zvolená za výši obrátu je vypočítána bez daně z přidané hodnoty (DPH) a bez dalších nepřímých daní.

2. V případech, kdy podnik ke dni účetní závěrky zjistí, že počet jeho zaměstnanců za dané roční období překročil v jednom či druhém směru stropy pro počet pracovníků nebo finanční stropy uvedené v článku 2, neprevádě tato skutečnost ke ztrátě či získání postavení středního nebo malého podniku či mikropodniku, jestliže tyto prahy nejsou překročeny po dobu dvou po sobě jdoucích účetních období.

3. V případě nově založených podniků, jejichž účty dosud nebyly uzavřeny, jsou údaje použité při výpočtu odvozeny z odhadů učiněných v dobré víře v průběhu účetního období.

Článek 5

Počet zaměstnanců

Počet zaměstnanců odpovídá počtu ročních pracovních jednotek (RPJ), tzn. počtu osob, které byly v daném podniku nebo jeho jménem zaměstnány na plný pracovní úvazek po celý sledovaný rok. Práce osob, které nepracovaly po celý rok, práce osob, které pracovaly na částečný úvazek bez ohledu na jeho délku, a práce sezónních pracovníků se započítává jako zlomky RPJ. Počet zaměstnanců tvoří:

- a) zaměstnanci,
- b) osoby pracující pro podnik v podřízeném postavení, které jsou považovány za zaměstnance v souladu s vnitrostátním právem,
- c) vlastníci-vedoucí pracovníci,
- d) společníci zapojení do běžné činnosti podniku, kteří využívají finančních výhod plynoucích z podniku.

Uční nebo studenti, kteří jsou zapojeni do odborné přípravy na základě smlouvy o učňovském nebo odborném vzdělávání, se nezahrnují do počtu zaměstnanců. Délka mateřské nebo rodičovské dovolené se nezapočítává.

Článek 6

Sestavování údajů o podniku

1. V případě nezávislého podniku jsou údaje včetně počtu zaměstnanců sestaveny výlučně na základě účtů daného podniku.

2. Údaje, včetně počtu zaměstnanců, podniku, který má partnerské podniky nebo propojené podniky, jsou sestaveny na základě účtů a dalších údajů podniku nebo na základě konsolidované účetní závěrky podniku, je-li sestavována, nebo konsolidované účetní závěrky, do které je podnik zahrnut v rámci konsolidace.

K údajům uvedeným v prvním pododstavci jsou přičteny údaje o všech partnerských podnicích daného podniku, které na něj bezprostředně navazují. Agregace odpovídá procentuálnímu podílu na základním kapitálu či na hlasovacích právech (podle toho, která z hodnot je vyšší). V případě vzájemného vlastnictví se použije vyšší procentuální podíl.

K údajům uvedeným v prvním a druhém pododstavci je připojeno 100 % hodnot všech podniků, které jsou s daným podnikem přímo či nepřímo propojeny, pokud tyto hodnoty nejsou již zahrnuty do konsolidované účetní závěrky.

3. Pro účely použití odstavce 2 jsou údaje o partnerských podnicích daného podniku získány z účetních záznamů těchto partnerských podniků a z ostatních jejich údajů, případně konsolidovaných, jsou-li takové. K těmto údajům je přičteno 100 % údajů o podnicích, které jsou s těmito partnerskými podniky propojeny, ledaže jejich účetní údaje již byly zahrnuty do konsolidované účetní závěrky.

Pro účely použití odstavce 2 jsou údaje o podnicích, které jsou s daným podnikem propojeny, získány z jejich účtů a z ostatních jejich údajů, případně konsolidovaných, jsou-li takové. S těmito údaji jsou poměrným způsobem agregovány údaje o všech případných partnerských podnicích propojených podniků, které na ně bezprostředně navazují, ledaže jejich účetní údaje již byly zahrnuty do konsolidované účetní závěrky v podílu odpovídajícím alespoň procentuálnímu podílu určenému v odst. 2 druhém pododstavci.

4. Jestliže se v konsolidované účetní závěrce neobjeví počet zaměstnanců daného podniku, výpočet tohoto počtu se provede poměrnou agregací údajů týkajících se podniků, se kterými je daný podnik partnerský, a přičtením údajů týkajících se podniků, se kterými je dotčený podnik propojen.

HLAVA II

RŮZNÁ USTANOVENÍ

Článek 7

Statistické údaje

Komise přijme nezbytná opatření, aby jí sestavované statistické údaje, odpovídaly těmto velikostním kategoriím podniků:

- a) 0 až 1 osoba;
- b) 2 až 9 osob;
- c) 10 až 49 osob;
- d) 50 až 249 osob.

Článek 8

Odkazy

1. Veškeré právní předpisy Společenství nebo programy Společenství, které budou pozměněny nebo přijaty a v nichž se vyskytuje výraz „malé a střední podniky“, „mikropodnik“, „malý podnik“ nebo „střední podnik“ či jiný podobný výraz, by měly odkazovat na definici uvedenou v tomto doporučení.

2. Jako přechodné opatření budou současné programy Společenství používající definici malých a středních podniků podle doporučení 96/280/ES nadále prováděny ve prospěch podniků, které byly pokládány za malé nebo střední v době přijetí těchto programů. Právně závazné závazky, které Komise přijala na základě těchto programů, zůstávají nedotčeny.

Aniž je dotčen první pododstavec, případnou změnu definice malých a středních podniků v programech lze provést pouze přijetím definice obsažené v tomto doporučení v souladu s odstavcem 1.

Článek 9

Revize

Na základě přezkumu uplatňování definice uvedené v tomto doporučení, který má být vypracován do 31. března 2006, a s přihlédnutím k případným změnám článku 1 směrnice 83/349/EHS s ohledem na definici propojených podniků ve smyslu zmíněné směrnice Komise popřípadě přizpůsobí definici uvedenou v tomto doporučení, a zejména stropy obratu a bilanční sumy roční rozvahy, aby se zohlednily zkušenosti a hospodářský vývoj ve Společenství.

Sdělení Komise**Vzor prohlášení o údajích týkajících se způsobilosti podniku jakožto malého nebo středního podniku
(úplné znění)**

Toto sdělení má podporovat uplatňování doporučení Komise 2003/361/ES ⁽¹⁾ o definici malých a středních podniků, které nahrazuje doporučení 96/280/ES ze dne 3. dubna 1996.

V Evropském hospodářském prostoru existuje přibližně 20 milionů mikropodniků, malých a středních podniků. Jsou významným zdrojem pracovních příležitostí a výzvou pro konkurenceschopnost. Jejich schopnost zjišťovat nové potřeby jak na straně spotřebitelů, tak i hospodářských subjektů, jejich schopnost absorbovat nové technologie a jejich příspěvek k učňovskému a odbornému vzdělávání a místnímu rozvoji určují budoucí zvyšování produktivity celé Evropské unie a její schopnost dosáhnout cílů stanovených Evropskou radou v Lisabonu. Odpovědnost místních a vnitrostátních správ a správ Společenství za vytváření podnikových politik, které přihlížejí ke zvláštním potřebám a schopnostem těchto kategorií podniků, je proto nanejvýš důležitou otázkou.

Podpora rozvoje těchto politik je hlavním cílem nového doporučení Komise k definici malých a středních podniků. Přesnější definice zajistí větší právní jistotu. Jelikož je vhodnější pro různé dílčí kategorie malých a středních podniků a přihlíží k různým druhům vztahů mezi podniky, bude podporovat investice a inovace v malých a středních podnicích a posílí partnerství mezi podniky. Tyto výhody by se měly získat, přičemž by se mělo zabránit podnikům, které nemají hospodářské charakteristiky skutečných malých a středních podniků nebo nečelí jejich problémům, aby zneužívaly opatření zaměřených na malé a střední podniky.

Toto doporučení bylo předmětem mimořádně rozsáhlých diskusí s podniky, s členskými státy a jednotlivými odborníky na podniky v rámci Skupiny pro podnikovou politiku ⁽²⁾. Předběžná předloha byla kromě toho předmětem dvou otevřených konzultací na internetu. Po práci trvající déle než rok bylo dosaženo téměř naprosté shody, a to navzdory rozmanitosti sledovaných cílů.

Všichni ti, kteří se podíleli na revizi, cítili, že je důležité, aby vyšší právní jistota a lepší poznání hospodářské reality bylo doprovázeno úsilím správ o zjednodušení a urychlení administrativního vyřízení případů, u nichž se požaduje způsobilost jakožto mikropodnik, malý nebo střední podnik. Za tímto účelem se považovalo za moderní a vhodnou metodu nabídnout podnikům možnost, aby samy vyplnily stručné prohlášení. Toto prohlášení může být případně vyplněno on-line a mohlo by sloužit jako praktická „uživatelská příručka“ pro podniky.

Dokument připojený k tomuto sdělení představuje vzor takového prohlášení. Není v žádném případě závazný, pokud jde o jeho používání nebo obsah, a to ani pro podniky, ani pro správy jednotlivých členských států, ale je navržen jako jeden z možných příkladů. Těmito prohlášeními nejsou dotčeny kontroly nebo šetření stanovená podle vnitrostátních předpisů nebo předpisů Společenství.

Pokud členské státy, které používají definici malých a středních podniků, chtějí urychlit zpracovávání administrativních spisů, bylo by samozřejmě žádoucí, aby toto prohlášení nezvyšovalo celkové administrativní zatížení podniků, ale aby pokud možno nahrazovalo žádosti o informace, které se požadovaly dříve. Mohlo by být

⁽¹⁾ Úř. věst. L 124 ze dne 20.5.2003, s. 36.

⁽²⁾ Rozhodnutí Komise 2000/690/ES ze dne 8. listopadu 2000, kterým se zřizuje Skupina pro podnikovou politiku, Úř. věst. L 285 ze dne 10.11.2000, s. 24.

rovněž začleněno do spisů týkajících se žádostí o účast na opatřeních, u nichž se požaduje způsobilost jakožto malý nebo střední podnik.

Za tímto účelem lze vzor použít ve formě navržené v příloze. Lze ho rovněž doplnit, zjednodušit nebo upravit tak, aby bral v úvahu běžnou správní praxi v jednotlivých státech. Pro co největší zjednodušení by bylo samozřejmě žádoucí, aby stejný vzor prohlášení zavedený členským státem byl používán ke všem administrativním účelům v tomto členském státě, pro něž se požaduje způsobilost jakožto malý nebo střední podnik.

Protože cílem doporučení je poskytnout společný referenční rámec pro definici malých a středních podniků, bylo by samozřejmě kontraproduktivní, kdyby používání tohoto vzoru prohlášení mělo vést k rozdílným výkladům definice. Proto je nutno upozornit na skutečnost, že jakýkoli jiný vzor prohlášení sloužící stejnému účelu musí vzít v úvahu všechna ustanovení doporučení, aby se zjistila způsobilost podniku podávajícího žádost jakožto mikropodniku, malého nebo středního podniku ve smyslu doporučení. Podmínky způsobilosti jakožto malého nebo středního podniku jsou stanoveny ve znění doporučení, a ne v tomto prohlášení.

V tomto ohledu je třeba zdůraznit, že navrhovaný vzor prohlášení odkazuje na sedmou směrnici Rady 83/349/EHS o konsolidovaných účetních závěrkách. Podniky, které splňují některou z podmínek stanovených v článku 1 této směrnice, jsou s ohledem na povahu těchto podmínek ve skutečnosti propojenými podniky ve smyslu čl. 3 odst. 3 definice malých a středních podniků. Proto je pro podniky, které jsou podle této směrnice Rady povinny sestavovat konsolidovanou účetní závěrku, výhodné, že automaticky ví, že jsou rovněž propojenými podniky ve smyslu definice malých a středních podniků. V případě následné změny této směrnice, která by vedla k rozdílům mezi oběma definicemi, by však bylo nutné vzor prohlášení s ohledem na to upravit.

Vzhledem k harmonogramu vstupu takovéto možné změny v platnost by tato úprava mohla být provedena pravděpodobně současně s případnou další změnou doporučení o definici malých a středních podniků podle článku 9 jeho přílohy.

VZOR PROHLÁŠENÍ
INFORMACE O ZPŮSOBILOSTI JAKOŽTO MALÝ NEBO STŘEDNÍ PODNIK

Přesná identifikace podniku podávajícího žádost

Název nebo obchodní jméno

Adresa (sídla)

IČ/DIČ⁽¹⁾

Jména a tituly hlavního ředitele / hlavních ředitelů⁽²⁾

Typ podniku (viz vysvětlivka)

Zaškrtněte, který případ se vztahuje / které případy se vztahují na podnik podávající žádost:

- Nezávislý podnik V tomto případě jsou údaje vyplněné v rámečku níže údaji z roční účetní závěrky pouze podniku podávajícího žádost. Vyplňte pouze prohlášení bez přílohy.
- Partnerský podnik Vyplňte a přiložte přílohu (a případně další listy), pak vyplňte prohlášení tak, že opíšete výsledky výpočtů do rámečku níže.
- Propojený podnik

Údaje používané ke zjištění kategorie podniku

Vypočtené podle článku 6 přílohy doporučení Komise 2003/361/ES o definici malých a středních podniků.

Sledované období^(*)

Počet zaměstnanců (RPJ)	Roční obrát ^(**)	Bilanční suma ^(**)

(*) Veškeré údaje se musí týkat posledního schváleného účetního období a být vypočteny za období jednoho roku. V případě nově založených podniků, jejichž účty dosud nebyly uzavřeny, se příslušné údaje odvodí ze spolehlivého odhadu učiněného v průběhu účetního období.

(**) 1 000 EUR.

Důležité:

Ve srovnání s předchozím účetním obdobím došlo ke změně údajů, která by mohla vést ke změně kategorie podniku podávajícího žádost (mikropodnik, malý, střední nebo velký podnik).

- Ne
- Ano (v tomto případě vyplňte a přiložte prohlášení týkající se předchozího účetního období⁽¹⁾).

Podpis

Jméno a funkce podepsané osoby, která je oprávněna podnik zastupovat:

Prohlašuji na svou čest, že údaje v prohlášení a jeho přílohách jsou správné.

V

Podpis

⁽¹⁾ Určí členský stát podle svých potřeb.

⁽²⁾ Předseda (výkonný ředitel), generální ředitel apod.

⁽³⁾ Definice, čl. 4 odst. 2 přílohy doporučení Komise 2003/361/ES.

VYSVĚTLIVKA

K DRUHŮM PODNIKŮ, KTERÉ JSOU BRÁNY V POTAZ PŘI VÝPOČTU
POČTU ZAMĚSTNANCŮ A FINANČNÍCH HODNOT

I. DRUHY PODNIKŮ

Definice malého a středního podniku (1) rozlišuje tři typy podniků podle jejich vztahu s jinými podniky, pokud jde o vlastnictví základního kapitálu nebo hlasovacích práv nebo práva uplatňovat rozhodující vliv (2).

Typ 1: Nezávislý podnik

Toto je zdaleka nejčastější typ podniku. Vztahuje se na všechny podniky, které nejsou jedním z dalších dvou typů podniku (partnerský nebo propojený).

Podnik podávající žádost je nezávislý, pokud:

- nemá podíl ve výši 25 % (3) nebo více v žádném jiném podniku,
- a není z 25 % (4) nebo více vlastněn jiným podnikem nebo veřejným subjektem nebo společně několika propojenými podniky nebo veřejnými subjekty kromě určitých výjimek (5),
- a nesestavuje konsolidovanou účetní závěrku a není zahrnutý do účetní závěrky jiného podniku, který sestavuje konsolidovanou účetní závěrku, a není tudíž propojeným podnikem (6).

Typ 2: Partnerský podnik

Tento typ představuje situaci podniků, které vytvářejí významná finanční partnerství s jinými podniky, aniž by jeden z nich účinně přímo či nepřímo ovládal druhý podnik. Partneri jsou podniky, které nejsou nezávislé, ale ani navzájem propojené.

Podnik podávající žádost je partnerem jiného podniku, pokud:

- má vlastnická nebo hlasovací práva ve výši 25 % nebo více v jiném podniku nebo jiný podnik má vlastnická nebo hlasovací práva ve výši 25 % nebo více v podniku podávajícím žádost,
- podniky nejsou propojeny podniky v níže uvedeném smyslu, což mimo jiné znamená, že hlasovací práva jednoho podniku ve druhém nepřesahují 50 %.

(1) Dále v textu odkazuje výraz „definice“ na přílohu doporučení Komise 2003/361/ES o definici malých a středních podniků.

(2) Definice, čl. 3.

(3) Pokud jde o podíl na základním kapitálu nebo hlasovacích právech, platí vyšší hodnota. K tomuto procentnímu podílu by se měl připočítat podíl v toméž podniku každého podniku, který je spojen s vlastníci společnosti (definice, čl. 3 odst. 2).

(4) Podnik může být nadále považován za nezávislý, přestože je tento práh 25 % dosažen nebo překročen, pokud tento podíl vlastní některá z následujících kategorií investorů (pokud nejsou propojeni s podnikem podávajícím žádost):

- a) veřejné investiční společnosti, společnosti rizikového kapitálu, jednotlivci či skupiny jednotlivců provozující běžnou činnost spojenou s investováním rizikového kapitálu („business angels“), které investují vlastní kapitál do nekotovaných podniků, za předpokladu, že celkové investice těchto business angels do stejného podniku činí méně než 1 250 000 eur,
- b) univerzity nebo nezisková výzkumná střediska,
- c) institucionální investoři včetně fondů pro regionální rozvoj,
- d) samostatné místní orgány s ročním rozpočtem nižším než 10 milionů eur a s méně než 5 000 obyvateli.

(Definice, čl. 3 odst. 2 druhý pododstavec)

(5) – Pokud se sídlo podniku nachází v členském státě, který stanovil výjimku, pokud jde o požadavek sestavovat takovéto účetní závěrky podle sedmé směrnice Rady 83/349/EHS ze dne 13. června 1983, měl by podnik přesto zkontrolovat zejména, zda nespĺňuje některou z podmínek stanovených v čl. 3 odst. 3 definice.

– Existují rovněž určité velmi ojedinělé případy, kdy podnik lze považovat za propojený s jiným podnikem prostřednictvím osoby nebo skupiny fyzických osob jednajících společně (definice, čl. 3 odst. 3).

– Naopak existuje pouze velmi málo případů, kdy podniky sestavují konsolidovanou účetní závěrku dobrovolně, aniž by tak musely činit podle sedmé směrnice. V tomto případě nemusí být podnik nutně propojený a může se považovat pouze za partnera.

Ke zjištění, zda je podnik propojený nebo ne, by se v každé z těchto tří situací mělo zkontrolovat, zda podnik splňuje či nespĺňuje některou z podmínek stanovených v čl. 3 odst. 3 definice, popřípadě prostřednictvím fyzické osoby nebo skupiny fyzických osob jednajících společně.

- a podnik podávající žádost nesestavuje konsolidovanou účetní závěrku, která v rámci konsolidace zahrnuje jiný podnik, a není v rámci konsolidace zahrnut do účetní závěrky jiného podniku nebo podniku s ním propojeného (*).

Typ 3: Propojený podnik

Tento typ odpovídá hospodářské situaci podniků, které tvoří skupinu prostřednictvím přímého či nepřímého ovládní většiny hlasovacích práv (včetně prostřednictvím dohod nebo v určitých případech prostřednictvím fyzických osob jako společníků), nebo možností uplatňovat rozhodující vliv na podnik. Tyto případy jsou tedy méně časté než dva předchozí typy.

Aby se předešlo pořízím podniků při výkladu, Komise definovala tento typ podniků tak, že kdykoli to bylo pro účely definice vhodné, převzala podmínky stanovené v článku 1 směrnice Rady 83/349/EHS o konsolidovaných účetních závěrkách (*), která se používá mnoho let.

Podnik tedy v zásadě ihned ví, zda je propojeným podnikem, pokud musí podle zmíněné směrnice sestavovat konsolidovanou účetní závěrku nebo pokud je v rámci konsolidace zahrnut do účetní závěrky podniku, který musí sestavovat konsolidovanou účetní závěrku.

Jediné dva případy, které však nejsou moc časté, kdy lze podnik považovat za propojený, ačkoli nemusí sestavovat konsolidovanou účetní závěrku, jsou popsány v prvních dvou odrážkách poznámky pod čarou 5 této vysvětlivky. V těchto případech by podnik měl zkontrolovat, zda splňuje některou z podmínek stanovených v čl. 3 odst. 3 definice.

II. POČET ZAMĚŠTNANCŮ A POČET ROČNÍCH PRACOVNÍCH JEDNOTEK (†)

Počet zaměstnanců podniku odpovídá počtu ročních pracovních jednotek (RPJ).

Kdo se započítává do počtu zaměstnanců?

- Zaměstnanci podniku podávajícího žádost,
- osoby pracující pro podnik v podřízeném postavení, které jsou považovány za zaměstnance v souladu s vnitrostátním právem,
- vlastníci-vedoucí pracovníci,
- společníci zapojení do běžné činnosti podniku, kteří využívají finančních výhod plynoucích z podniku.

Uční nebo studenti, kteří jsou zapojeni do odborné přípravy na základě smlouvy o učňovském nebo odborném vzdělávání, se nezahrnují do počtu zaměstnanců.

Jak se počet zaměstnanců vypočítává?

Jedna RPJ odpovídá jedné osobě, která byla v daném podniku nebo jeho jménem zaměstnaná na plný pracovní úvazek po celý sledovaný rok. Počet zaměstnanců se vyjadřuje v RPJ.

Práce osob, které nepracovaly po celý rok, práce osob, které pracovaly na částečný úvazek bez ohledu na jeho délku, a práce sezónních pracovníků se započítává jako zlomky RPJ.

Délka mateřské nebo rodičovské dovolené se nezapočítává.

(*) Sedmá směrnice Rady 83/349/EHS ze dne 13. června 1983, založená na čl. 54 odst. 3 písm. g) Smlouvy, o konsolidovaných účetních závěrkách (Úř. věst. L 193 ze dne 18.7.1983, s. 1) naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/65/ES (Úř. věst. L 283 ze dne 27.10.2001, s. 28).

(†) Definice, čl. 5.

PŘÍLOHA PROHLÁŠENÍ
VÝPOČET PRO PARTNERSKÝ NEBO PROPOJENÝ PODNIK

Přílohy, které je případně nutno připojit

- Příloha A, má-li podnik podávající žádost nejméně jeden partnerský podnik (a popřípadě další listy)
- Příloha B, pokud má podnik podávající žádost nejméně jeden propojený podnik (a popřípadě další listy)

Výpočet pro partnerský nebo propojený podnik ⁽¹⁾ (viz vysvětlivka)

Sledované období ⁽²⁾:

	Počet zaměstnanců (RPJ)	Roční obrat ^(*)	Bilanční suma ^(*)
1. Údaje ⁽²⁾ podniku podávajícího žádost nebo konsolidovaná účetní závěrka /opište údaje z rámečku B(1) v příloze B ⁽³⁾ /			
2. Poměrně agregované údaje ⁽²⁾ všech partnerských podniků (pokud existují) (opište údaje z rámečku A v příloze A)			
3. Sečtené údaje ⁽²⁾ všech propojených podniků (pokud existují) – nejsou-li zahrnuty v rámci konsolidace v řádku 1 (opište údaje z rámečku B(2) v příloze B)			
Celkem			

^(*) 1 000 EUR.

⁽¹⁾ Definice, čl. 6 odst. 2 a 3.

⁽²⁾ Veškeré údaje se musí týkat posledního schváleného účetního období a být vypočteny za období jednoho roku. V případě nově založených podniků, jejichž účty dosud nebyly schváleny, se příslušné údaje odvodí ze spolehlivého odhadu učiněného v průběhu účetního období (definice, článek 4).

⁽³⁾ Údaje o podniku, včetně počtu zaměstnanců, jsou získány z jeho účtů a z ostatních jeho údajů, nebo, pokud existuje, z konsolidované účetní závěrky podniku nebo konsolidované účetní závěrky, do níž je podnik zahrnut v rámci konsolidace.

Údaje uvedené v řádku „Celkem“ ve výše uvedené tabulce se zapíší do rámečku „Údaje používané k určení kategorie podniku“ v prohlášení.

PŘÍLOHA A
Partnerské podniky

Do níže uvedené tabulky se pro každý podnik, pro nějž byl vyplněn „list partnera“ /jeden list pro každý partnerský podnik podniku podávajícího žádost a pro každý partnerský podnik propojeného podniku, jehož údaje nejsou zahrnuty v konsolidované účetní závěrce tohoto propojeného podniku (*), zapíše údaje uvedené v dotyčném „rámečku partnera“:

Rámeček A

Partnerský podnik (název/identifikace)	Počet zaměstnanců (RPJ)	Roční obrát (°)	Bilanční suma (°)
1.			
2.			
3.			
4.			
5.			
6.			
7.			
Celkem			

(°) 1 000 EUR.

(popřípadě připojte další listy nebo tabulku rozšířte)

Připomínka:

Tyto údaje jsou výsledkem poměrného výpočtu provedeného na „listu partnera“ pro každý přímý nebo nepřímý partnerský podnik.

Údaje uvedené v řádku „Celkem“ ve výše uvedené tabulce se zapíše na řádek 2 (pro partnerský podnik) tabulky v příloze prohlášení.

LIST PARTNERA

1. Přesná identifikace partnerského podniku

Název nebo obchodní jméno

Adresa (sídla)

IČ/DIČ⁽¹⁾Jména a tituly hlavního ředitele / hlavních ředitelů⁽²⁾**2. Prvotní údaje pro daný partnerský podnik**

Sledované období

	Počet zaměstnanců (RPJ)	Roční obrat (*)	Bilanční suma (*)
Prvotní údaje			

(*) 1 000 EUR.

Přípóminka: Tyto prvotní údaje jsou získány z účtů a jiných údajů partnerského podniku, případně konsolidovaných, jsou-li takové. K těmto údajům je připočteno 100 % údajů o podnicích, které jsou s tímto partnerským podnikem propojeny, ledaže jejich účetní údaje již byly zahrnuty do konsolidované účetní závěrky partnerského podniku⁽³⁾. V případě potřeby připojte „listy propojených podniků“ pro ty podniky, které nejsou dosud zahrnuty v rámci konsolidace.

3. Poměrný výpočet

- a) Uveďte přesně podíl⁽⁴⁾ podniku vypracovávajícího prohlášení (nebo propojeného podniku, prostřednictvím něhož je vytvořen vztah s partnerským podnikem) na partnerském podniku, na něž se tento list vztahuje:

.....

Uveďte rovněž podíl partnerského podniku, na něž se tento list vztahuje, na podniku sestavujícím prohlášení (nebo na propojeném podniku):

.....

- b) Vyšší z těchto dvou procentních podílů se uplatní na prvotní údaje uvedené v předchozím rámečku. Výsledky tohoto poměrného výpočtu se uvedou v této tabulce:

„Rámeček partnera“

Procentní podíl:	Počet zaměstnanců (RPJ)	Roční obrat (°)	Bilanční suma (°)
Poměrné výsledky			

(*) 1 000 EUR.

Tyto údaje se zapíší do rámečku A v příloze A.

⁽¹⁾ Určí členský stát podle svých potřeb.

⁽²⁾ Předseda (výkonný ředitel), generální ředitel apod.

⁽³⁾ Defnice, čl. 6 odst. 3 pododst. 1.

⁽⁴⁾ Pokud jde o podíl na základním kapitálu nebo hlasovacích právech, platí vyšší hodnota. K tomuto podílu by se měl připočítat podíl každého propojeného podniku v tomtéž podniku (defnice, čl. 3 odst. 2 pododst. 1).

PŘÍLOHA B
Propojené podniky

A) URČENÍ PŘÍPADU, KTERÝ SE VZTAHUJE NA PODNIK PODÁVAJÍCÍ ŽÁDOST:

- Případ 1:** Podnik podávající žádost sestavuje konsolidovanou účetní závěrku nebo je v rámci konsolidace zahrnut do konsolidované účetní závěrky jiného podniku. /Rámeček B(1)/
- Případ 2:** Podnik podávající žádost, nebo jeden či více propojených podniků nesestavují konsolidovanou účetní závěrku ani nejsou zahrnuti do konsolidované účetní závěrky. Rámeček B(2).

Všimněte si: Údaje podniků, které jsou propojeny s podnikem podávajícím žádost, jsou získány z jejich účtů a jejich ostatních údajů, případně konsolidovaných, jsou-li takové. S těmito údaji jsou poměrným způsobem agregovány údaje o všech případných partnerských podnicích tohoto propojeného podniku, které na ně bezprostředně navazují, ledaže již byly zahrnuty v rámci konsolidace (*).

B. ZPŮSOBY VÝPOČTU V JEDNOTLIVÝCH PŘÍPADECH:

V případě 1: Jako základ pro výpočet slouží konsolidovaná účetní závěrka. Vyplňte rámeček B(1) níže.

Rámeček B(1)

	Počet zaměstnanců (RPJ)	Roční obrát (*)	Bilanční suma (*)
Celkem			

(*) Jestliže se v konsolidované účetní závěrce neobjeví počet zaměstnanců daného podniku, výpočet tohoto počtu se provede sečtením údajů z podniků, s nimiž je dotyčný podnik propojen.

(**) 1 000 EUR.

Údaje uvedené v řádku „Celkem“ výše uvedené tabulky se zapiší do řádku 1 tabulky v příloze prohlášení.

Identifikace podniků zahrnutých v rámci konsolidace

Propojený podnik (jméno/identifikace)	Adresa (sídla)	IČ/ DIČ (*)	Jména a tituly hlavního ředitele / hlavních ředitelů (**)
A.			
B.			
C.			
D.			
E.			

(*) Určí členský stát podle svých potřeb.

(**) Předseda (výkonný ředitel), generální ředitel apod.

Důležité: Partnerské podniky tohoto propojeného podniku, které nejsou dosud zahrnuty v rámci konsolidace, jsou považovány za přímé partnery podniku podávajícího žádost. Jejich údaje a „list partnera“ se proto připojí do přílohy A.

V případě 2: Pro každý propojený podnik (včetně vazeb prostřednictvím jiných propojených podniků) vyplňte „list propojeného podniku“ a jednoduše sečtete účty všech propojených podniků vyplněním v rámečku B(2) níže.

(*) Definice, čl. 6 odst. 3 pododst. 2.

Rámeček B(2)

Podnik č.	Počet zaměstnanců (RPJ)	Roční obrát (°)	Bilanční suma (°)
1. (*)			
2. (*)			
3. (*)			
4. (*)			
5. (*)			
Celkem			

(°) Přiložte jeden „list propojeného podniku“ pro každý podnik.

(*) 1 000 EUR.

Údaje uvedené v řádku „Celkem“ výše uvedené tabulky se zapisí do řádku 3 (pro propojené podniky) tabulky v příloze prohlášení.

LIST PROPOJENÉHO PODNIKU

(pouze pro propojené podniky nezahrnuté v rámci konsolidace v rámečku B)

1. Přesná identifikace podniku

Název nebo obchodní jméno

Adresa (sídla)

IČ/DIČ⁽¹⁾Jména a tituly hlavního ředitele / hlavních ředitelů⁽²⁾**2. Údaje o podniku**

Sledované období

	Počet zaměstnanců (RPJ)	Roční obrat (*)	Bilanční suma (*)
Celkem			

(*) 1 000 EUR.

Tyto údaje se zapisí do rámečku B(2) v příloze B.

Důležité: Údaje podniků, které jsou propojeny s podnikem podávajícím žádost, jsou získány z jejich účtů a jejich ostatních údajů, případně konsolidovaných, jsou-li takové. S těmito údaji jsou poměrně agregovány údaje o všech případných partnerských podnicích tohoto propojeného podniku, které na ně bezprostředně navazují, ledaže již byly zahrnuty v rámci konsolidace⁽³⁾.

Tyto partnerské podniky jsou pokládány za přímé partnerské podniky podniku podávajícího žádost. Jejich údaje a „list partnera“ se proto připojí do přílohy A.

⁽¹⁾ Určí členský stát podle svých potřeb.⁽²⁾ Předseda (výkonný ředitel), generální ředitel apod.⁽³⁾ Jsou-li údaje podniku zahrnuty do konsolidované účetní závěrky v menším rozsahu, než je stanoveno podle čl. 6 odst. 2, použije se procentní podíl podle tohoto článku (definice čl. 6 odst. 3 pododst 2).

JAK ZÍSKAT PUBLIKACE EU

Bezplatné publikace:

- jeden výtisk:
prostřednictvím stránek EU Bookshop (<http://bookshop.europa.eu>);
- více výtisků, plakáty či pohlednice:
na zastoupeních Evropské unie (http://ec.europa.eu/represent_cs.htm)
a na delegacích Evropské unie v zemích mimo EU
(http://eeas.europa.eu/delegations/index_cs.htm);
můžete se také obrátit na síť Europe Direct na adrese
http://europa.eu/europedirect/index_cs.htm nebo na telefonní lince 00 800 6 7 8 9 10 11 (zdarma v rámci EU) (*).

(*) Informace jsou poskytovány zdarma, stejně jako většina telefonních hovorů (někteří operátoři, telefonní automaty nebo hotely však mohou telefonické spojení zpoplatnit).

Placené publikace:

- prostřednictvím stránek EU Bookshop (<http://bookshop.europa.eu>).

